

Mejor **MARIN**: Deportista Español 1982

Delta

● Ja és al quiosc:

CINC ANYS DE PERSONATGES

● Dades per a un balanç
de la delinqüència

CINC ANYS DE
PERSONATGES

Edificio **PUIGMAL**

*Pisos para los que
"les gusta estar
bien en casa".*

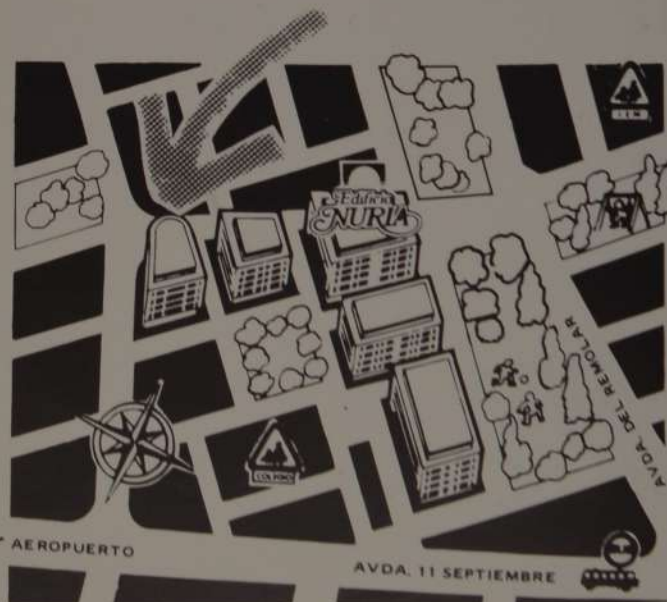
Expte. N° 08-1-0002-80 - C.R.

ES OTRA PROMOCION DE

RESIDE S.A.
PROMOCIONES INMOBILIARIAS

INFORMACION Y VENTA: C/. EUSEBIO BERTRAND Y SERRA, N° 39-43
TELEFONOS: 379 55 54 - 379 53 12
PRAT DE LLOBREGAT

En aquest número...

El sopar de Delta

Us oferim un reportatge del sopar del 5è aniversari del nostre periòdic, on va ésser presentat el llibre "Cinc anys de personatges". L'acte va tenir una important participació, convertint-se en tribuna d'una variada gama d'opinions.

Editorial:

El marge de defensa

Sota aquest títol DELTA planteja editorialment el paper històric jugat pel marge de defensa que ara algú considera inútil.

Entreviu:

Llopart: "El Prat té una pedrera que ja comença a pujar"

En Jordi Llopart va fer unes interessants declaracions a DELTA poc abans que el seu company d'èxits, Josep Marín, obtenia el títol de "millor esportista espanyol".

Informe de redacció:

Dades per un balanç de la delinqüència.

"La ràbia de no poder fer res és una febre que quasi tots els pratencs hem patit davant la delinqüència", diuen l'Agustí i l'Esteban iniciant un documentat estudi sobre aquest problema.

Crònica política:

Xafardeig electoral

Dins de la crònica política, la nostra redacció ha elaborat un diàleg entre en Joan i en Manel que porten a les nostres planes allò que es diu al carrer respecte als protagonistes de les properes eleccions municipals.

Un alte informe:

EL CARREFOUR A TRES BANDES és un documentat informe sobre la problemàtica actual d'aquests grans magatzems ubicats a El Prat.

I les seccions:

Col·laboracions, Tribuna, La Bústia, Humor, 30 dies, Esports.

Delta

EDITA
SOCIETAT DE COMPTES
DE PARTICIPACIÓ
"DELTA DEL LLOBREGAT"

GESTOR

Jaume Monés Albet

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

Navarra, 2 baixos

Tel. 379 05 33

El Prat de Llobregat

HORES D'OFICINA:

Dimarts, de 18 a 20 h.

Divendres, de 11 a 13,30 h.

COMPOSICIÓ:

Compomag

Casp, 12, pral. Barcelona-10

TRAMES FOTOGRÀFIQUES:

Servei Secretaria, S.A.

Castella, 27 - El Prat

IMPRIMEIX:

Impremta Comercial

C. Misse Casamada, 45-49. El Prat

D.L.B. 48419 - 1977

Ja és al quiosc

CINC ANYS
DE
PERSONATGES

Els personatges dels cinc anys de vida del periòdic DELTA: l'as de l'esport, el polític, l'estudiós, el pagès, el funcionari, l'artista... Tots a la vostra mà en un moment donat.

El marge de defensa

Un particular s'ha dirigit a l'Ajuntament interessant permès per a enderrocar el marge o terraplè de defensa que passa per la seva finca, argumentant que la migparteix i que el marge resta inútil després de l'endegament del curs del riu.

Cal recordar que els terraplens de defensa contra les riuades van ser creats al delta del Llobregat en començar el segle XVII, fa més de tres-cents-cinquanta anys, i que una vegada perfeccionats i construïts a certa

distància del corrent fluvial han preservat el poble d'El Prat de dotzenes i dotzenes de riuades. També van existir a l'esquerra del riu, en termes de Cornellà i L'Hospitalet. Però és a la dreta, on Sant Boi i sobretot El Prat, en una longitud de més de sis quilòmetres, els han vingut mantenint a través dels segles. El sistema s'ha mostrat eficaç fins els nostres dies. L'última riuada, del novembre passat, no es va estendre pels carrers pratencs gràcies al marge, cosa que sembla ignorar o oblidar el propietari de referència.

Des d'un primer moment la construcció i conservació del terraplè de defensa va anar a càrrec de la comunitat. El marge mai no fou considerat obra particular, a diferència dels closos que rodejaven les masies (sobretot a La Ribera, on encara perduren). La col·lectivitat, representada per

l'Ajuntament, cuidà de la construcció i conservació del terraplè al llarg del riu, més que més quan en bona part i ja d'antic esdevingué camí i fins i tot carretera amb la consideració de veïnal. L'Ajuntament hi ha fet el terrelló fins fa pocs anys i ara se'n cuida la brigada municipal d'obres.

El marge de defensa, doncs, forma part del patrimoni històric de la nostra població. És un element singularíssim i peculiar, que ha atret l'atenció de geògrafs i científics, que l'han donat a conèixer a través de publicacions especialitzades. Cada any és visitat per professors i estudiants de la Facultat de Geografia i Història de la Universitat de Barcelona.

En resum, que:

1) Pot afirmar-se que El Prat no hauria existit sense el terraplè o marge comunal de defensa.

2) Malgrat les obres al riu, el terraplè encara està en actiu, encara és útil i evita riuades.

3) El marge o terraplè comunal forma a primera línia entre el nostre patrimoni cultural.

La conclusió és òbvia. No sols hem de defensar el marge i la seva integritat, sinó que té mèrits suficients per a ser declarat monument d'interès històric per part de la Generalitat. Creiem que el nostre Ajuntament hauria de demanar la incoació de l'expedient en tal sentit abans que l'especulació d'algun propietari ho faci malauradament innecessari. □

JOSE MARIN Mejor Deportista Español 1982

El mes de febrero no ha podido empezar mejor para el pratense Josep Marín, puesto que en el transcurso de un acto organizado por "El Mundo Deportivo", resultó elegido Mejor Deportista Español de 1982, recibiendo el trofeo de manos del Secretario de Estado para el deporte Sr. Romà Cuyás. Marín se ha hecho acreedor a este galardón con todos los méritos, puesto que además

del gran palmarés obtenido en el Campeonato de Europa de Atenas, logrando una medalla de oro en 20 kms. y otra de plata en 50 kms., ha sido hasta el momento el único atleta que ha logrado dos medallas en la modalidad de marcha en un mismo Campeonato. Reciba nuestra felicitación más efusiva desde estas líneas.

EL SOPAR

Els personatges de Delta varen sopar junts

(Fotos: José Ma. Sardà)

El sopar de DELTA va constituir novament una tribuna d'expressió que va aplegar els principals sectors de la vida pratenca. El debat va portar l'acord de la importància dels cinc anys de la publicació, especialment en el sentit de la projecció que atorga la fita aconseguida.

La presentació del llibre "Cinc anys de personatges", que va constituir en si mateix una grata sorpresa, féu que passessin pel micro tots els que eren presents al sopar, establint-se un col·loqui que va copsar l'atenció dels presents fins altes hores de la matinada. Recollim en aquest reportatge gràfic la síntesi de les intervencions que, sens dubte, ens mostren una participació tan plural com entretinguda.

Manuel Dobaño: "DELTA no es un botafumeiro, sino una arma fundamental para defender los intereses de El Prat".

Olga Socías: "DELTA ha projectat el nostre esforç".

Jaume Monés: "Que d'aquí cinc anys el DELTA sigui setmanari".

Jaume Palau: "DELTA és el cor que més batega en aquestes terres que em fan sentir "home de fang".

Armando Aguirre, més impresor que actor, va parlar de "la confiança que DELTA ha depositat en mi imprenta".

Paco Díaz: "Mi reconocimiento a DELTA que me ha tratado bien por no hablar mucho de mí".

Domingo: "Que mai no s'acabi el DELTA, la nostra comunitat el necessita com vehicle d'expressió".

Mn. Lluís: "Sé el que costa mantenir cinc anys una revista... Ho dic perquè sé d'un gremi que últimament no ha durat cinc anys".

EL SOPAR

Pau Vallhonrat: "Com a poeta seré molt breu..."

Amancio Esteban: "Aquí se ha dicho que está bastante bien la calidad de la enseñanza y no puedo estar de acuerdo".

Joan Jordà: "No patim per la Fira Avícola, avui ja es porta a nivells institucionals i ens podem sentir honorats d'ésser pota blava".

Moisès Llopart: "Quan el Ramon Ribas va guanyar el campionat d'Espanya de marxa sent juvenil..."

Alcaide: "El Boletín del Ayuntamiento se complementa con DELTA haciendo énfasis en lo que hacemos bien, mientras éste en lo que hacemos mal".

Escrig recordó que La Papelera aún tiene problemas.

Juli Miralles: "Que arribi d'una vegada l'Escola de Formació Professional que avui tenim en condicions molt precàries".

(Fotos: Josep Ma. Sardà)

Antoni Benseny: "Feu que hi hagi un pont entre els nouvinguts i els catalans d'origen".

Jospe Mayol: "El DELTA ens ha apoiat molt".

Daniel J. Prat: "Diuen que tinc la mà trencada en les necrològiques..."

EL SOPAR

Jaume Codina: "Un llibre que no cal presentar"

Ignasi Ribas: "Tots sabem que estem atravesant una gran crisi, tant econòmica com espiritual".

Pere Baltà: "Hem de recobrar el batec d'aquell Prat que també era capdavanter en el terreny de la cultura".

Miguel Claver: "Fui noticia cuando había déficits escolares, luego es una satisfacción no haberlo sido".

Margalef: "Ara que l'esport és a dalt sembla que la cultura sigui a baix".

Josep Ferret: "Sempre he parlat d'aigua en pla negatiu, però ara la situació, sense ser bona, ha millorat".

Pedro Martínez: "Con la integración de El Prat al área metropolitana también se cometió una injusticia con los taxistas"

José Luis Davia: "Han sido los habitantes de El Prat quienes nos han puesto en este libro".

Camacho: "Como comunista quiero resaltar que DELTA lucha por la Democracia, por la libertad y la cultura de nuestro pueblo. Cuando hace falta también es portavoz de quien necesita aclarar conceptos".

Pau Ribas: "Un estudi sobre la necessitat o no d'ampliar l'aeroport, encarregat per l'àrea metropolitana, ha deixat clar que no cal fer-ho fins l'any 2000".

Jose Ma. Mesa: "Los que estamos aquí por el mundo de la política tenemos que rendir un homenaje a los que están por el mundo de la cultura y el deporte".

Roman Ferreras: "Em demanen unes paraules: bona nit i bon profit"

Francisco Gallart Monés, 14-16
EL PRAT DE LLOBREGAT

PELUQUERIA

COSMETOLOGISTA Tda.

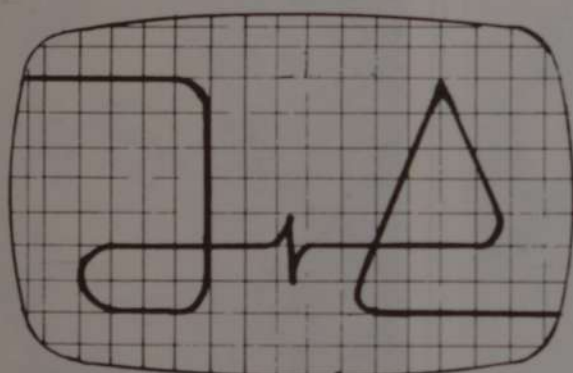
RUOLPI

ANALISIS DEL CABELLO Y
TRATAMIENTO PROFUNDO
DEPILACION Y LIMPIEZA DE CUTIS

Coronel Sanfeliu, 90 - Teléfono 379 03 83 - EL PRAT

VIDEOMUSIK

Alta Fidelidad • Video • Servicio Técnico • Discos

Ampurdán, 105 * EL PRAT * Teléfono 379 40 49

SALON PARA
BODAS - BAUTIZOS
COMUNIONES

BAR-RESTAURANTE

AYAMONTE

Av. del Remolá, 99-101-Tel. 370 10 51-EL PRAT DE LLOBREGAT

ACADEMIA DE MECANOGRAFIA

Cármar

EL CERTIFICADO Y DIPLOMA DE MECANOGRAFIA Y
TAQUIGRAFIA QUE SE OBTIENE EN ESTA ACADEMIA,
PREVIO EXAMEN FINAL, ESTA AUTORIZADO
POR EL MINISTERIO DE EDUCACION Y CIENCIA.

Lérida, 31-33
Tel. 379 24 05 EL PRAT DE LLOBREGAT

REPARACION GENERAL DEL AUTOMOVIL

Taller RIDAURA

Plancha y Mecánica
Financiamos su reparación
hasta 6 meses

Joaquim Sostres, 19
(Barceloneta) Teléf. 370 35 81
EL PRAT

metalco s.a.

ALMACENISTA DE HIERROS Y FERRETERIA INDUSTRIAL

Camino de Cal Pelut, s/n.
(frente Terlenka)
Teléfono 379 85 51*
EL PRAT DE LLOBREGAT

HORARIO DE VENTAS:
8'15 a 19 h. ininterrumpido

MUEBLES AUXILIARES Y DE COCINA
PERSIANAS, CORTINAS Y RIELES

muebles Iglesias

Avda. del Canal, 180 y Eusebio Beltrán y Serra, 9-11
Teléfono 379 18 73
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

EL SOPAR

Complint amb els estatuts de la Societat de Comptes de Participació, varen ésser amortitzades per sorteig 15 cèdules davant el notari d'El Prat, senyor José Luis Pascual, qui també ens va fer l'honor d'acompanyar-nos a sopar. En aquesta ocasió les cèdules de participació amortitzades corresponen als següents números: 274, 21, 160, 706, 714, 251, 46, 56, 178, 104, 359, 579, 1042, 201 i 101. Els seus titulars poden passar per la nostra Redacció en hores d'oficina.

Humor

CIENCIA: EL PETROLI

AIXO QUE TENIU AQUI ES UNA TORRE DE BUSCAR PETROLI. SEMBLA EVIDENT QUE HA DANAR COL·LOCADA AIXI PERO...

... LA HUMANITAT, QUE CONEIXIA LA TORRE PETROLIFERA DESDE LA PREHISTORIA NO SABIA BEN BE COM HAVIA DE POSAR-LA PERQUE FUNCIONES CORRECTAMENT

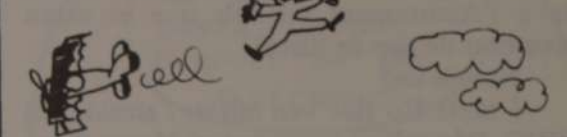
ELS ANGELOSOS, FARTS DE NO TREURE'N PROFIT, LA VAN UTILITZAR PER A FER FUGIR ELS CANGURS DE LES SEVES COLLITES DE MONGETERES A AUSTRALIA.

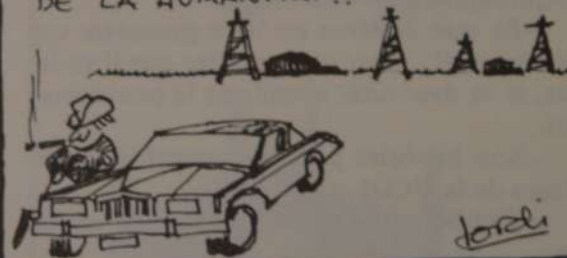
POSTERIORMENT, UN SAVI EUROPEU VA VOLER TREURE L'OR NEGRE DEL MAR AMB UNA D'AQUESTES TORRES. BONA IDEA! PERO EL PRESSUPOST NO LI VA ARRIBAR PER A POSAR-HI UN VAIXELL A SOTA I ES VA OFEGAR AMB LA SEVA TORRE.

A LA 1ª GUERRA MUNDIAL ES POSA A PROVA EL PRIMER PARA-CAIGUBES DE LA HISTORIA A BASE DE TORRE PETROLIFERA RESULTAT: NO SATISFACTORI, LA TORRE ES VA ESCLAFAR.

AVUI EN DIA SEMBLA QUE DUES DINASTIES AMERICANES, UNA A DALLAS I UNA A DENVER HAN DESCOBERT EL SEU CORRECTE FUNCIONAMENT. GRÀCIES EN NOM DE LA HUMANITAT!!

Xafardeig electoral

En Joan i en Manel, amics de sempre i tertulians per vici, s'han trobat com quasi cada dia a la Plaça de la Vila i asseguts en algun dels seus incòmodes bancs, fan allò que han fet al llarg de tants anys, parlar del seu poble, dir les coses tal com les han sentit explicar, dir-se-les l'un a l'altre sense cap més transcendència que la de participar en la vida del seu poble.

—Sembla que ja ha començat la campanya electoral, oi?

—Vols dir que els polítics locals remenen la cua des de fa dies...?

—Doncs, sí. Es torna a parlar de noms, de llistes... I hi ha fins i tot qui s'apunta ara als partits que poden guanyar.

—Serà el partit que pot guanyar.

—Que és que només n'hi ha un?

—Que d'entrada surti guanyador, és clar! El del Felipe González! Com vols que perdin els socialistes si quasibé tenen el seixanta per cent dels vots...

—Si jo fos d'ells no ho tindria tan clar. Es que no se'n recorden de les últimes eleccions municipals?

—Sí, home... Allò va ésser una disbauxa, ja ho sé, però és que aquesta vegada en Mateu no es presenta i tan grossa no pot passar.

—Mira que perdre quasi quatre mil vots d'unes eleccions a les altres!

—Ara n'haurien de perdre molts més...

—La gent volia tan "cambio" a Madrid, que aquí no hi haurà manera que això canviï.

—Vols dir que hauria de canviar gaire?

—Per què ho dius?

—L'altre dia em mirava la coberta del periòdic DELTA dedicat a les passades eleccions municipals. Saps que només queda a l'Ajuntament un dels que es varen presentar de cap de llista?

—Només un?

—I tant! Ho tinc ben mirat: l'alcalde del PSUC, Déu se'l va emportar, el Mateu Serra no és ni al partit...

—Ni la seva dona, ni aquell noi que feia quatre dies que era a El Prat i ja el varen fer regidor d'esport i, per no saber, no sabia ni a on eren les pistes d'atletisme.

—Això mateix! El de la UCD va tenir tal vergonya que no es va atrevir ni a entrar a l'Ajuntament.

—Es que el Mesa no li va prometre cap govern civil... Clar que un altre que li va fer cas, si es descuida, abandona la penicilina i tot.

—Són històries passades aquestes, home. Coses de la UCD!

—També se la va emportar Déu aquesta...

—Els del PSAN, el "Xarxa" i el Pau

Torrero, com que eren "fuerzas minoritarias" no varen arribar ni a entrar.

—Et deixes en aquest capítol els de l'Esquerra...

—Quina esquerra?

—No fotis! L'Esquerra! Que a casa ho hem estat tota la vida!

—Era quasi un oblit voluntari. El cap de llista no és ni a El Prat.

—Però queda el Reixach i potser algun altre.

—Diuen que s'han dividit i ara són el Reixach i algun altre.

—Déu n'hi do els vots que varen treure. Ja els voldrien sumar els de Convergència i Unió.

—Per cert que l'únic que queda a l'Ajuntament d'aquella històrica portada del DELTA és l'Ignasi de la Remei.

—Ei, que també va dimitir.

—De la Delegació de Cultura, però segueix sent de l'Ajuntament i és Tinent d'Alcalde.

—"Hasta la sepultura", que diuen en castellà.

—No parlis de l'Ignasi Ribas en un dit castellà... Tan difícil que és ser un nacionalista al Baix Llobregat! No vas llegir-ho al llibre que ha tret el DELTA? Cal tenir molta paciència per a ésser allà dins.

—Doncs si ha aguantat els quatre anys, deu ésser carregat de paciència.

—Diuen que no es presenta, que segurament anirà davant el Pau Ribas, que aquest també els ha aguantat i hi torna.

—Home, ha estat diputat provincial, és solter...

—Ja és un avantatge ser-ho, perquè si agafes una dona d'aquelles que et vol governar...

—Doncs deu ésser per això que es presenta el Joan Montaner, que és un dels capdavanters de la llista de Convergència.

—Però també es presenta el Jordi Torrens, el pastisser.

—Ho he sentit dir i és una bona tàctica aquesta dels convergents. Quan no hi tenen un tocinaire hi porten un pastisser...

—Què vols dir?

—Home, que amb el poc que guanya un regidor d'ajuntament, per poc que els atipin aconseguiran aprovar-ho tot.

—Això que guanyen poc ja m'agradaria

veure-ho. Abans no guanyaven ni un duro.

—Ni ara tampoc, home. Només es cobren el temps. Abans era una altra cosa. S'ho feien entre quatre. Diuen que hi havia allò del "porcentaje del presupuesto municipal".

—Misèria, home, misèria... Aquests d'ara es forrarien si tinguessin un percentatge, no del pressupost sinó del dèficit. On s'ha vist deure tants milions!

—Per cert, saps si es presenta el Monés?

—El del DELTA? Ca! Que jo sàpiga no és pas de cap partit.

—Vull dir el de les places.

—Ah, el Josep Monés. Ho dius precisament pels dèficits, oi? Perquè es veu que en aquestes places que fa hi enterren els milions a carretades. Sense projectes, sense pressupostos...

—Sense pagar els veïns, que és el millor de tot. Quan arreglin el carrer de casa, no pago ni un duro. Igualtat de drets davant la llei. On s'ha vist que inverteixin una milionada i al veïnat no li costi ni un ral, pagant-ho entre tots els demés.

—No passis pena, que no t'arreglaran el carrer. Vius al barri antic i els vostres vots no són tan importants com els de Sant Cosme, posem per cas.

—Doncs les clavegueres del meu barri, tan aviat com cauen quatre gotes treuen la merda al carrer. En quatre anys d'ajuntament no s'ha fet res de res per a arreglar-les.

—A Sant Cosme s'han gastat una milionada per fer la "valla" del camp de futbol.

—Per cert que el Pepín Fernández està tan empenyat amb els de Sant Cosme pels últims resultats electorals, que s'ha comprat un pis a El Prat, tot renegant dels seus orígens polítics.

—Un altre pis? Només es compren pisos, aquesta gent? Però no era a l'atur?

—Oh, és que no saps que feia de comissionista. Malgrat la crisi en aquesta feina es deuen guanyar molts calers, perquè les quaranta mil peles que cobra de l'Ajuntament no donen per gaire cosa avui en dia.

—Segurament es tornarà a presentar aquest noi, si té de pagar el pis nou.

—Es veu que el PSUC encara no ho té prou clar. Tot aquest guirigai de la divisió i les darreres eleccions ha estat una compli-

CRÒNICA POLÍTICA

cació pels comunistes. Es de suposar que de cap de llista hi anirà l'actual alcalde, però tenen gent que no vol presentar-se.

-Les coses no són tan clares com abans.

-Es que els del PCC els tracten de tot, noi. L'altre dia n'escoltava un i fins i tot n'hi havia per l'alcalde que es va morir.

-Els morts cal deixar-los tranquils.

-Ja li ho vaig dir.

-Com creus que anirien les eleccions si ell hi fos?

-Què podria canviar? L'altra vegada no van pas guanyar ells, més aviat van perdre els socialistes.

-Diuen que repeteixen la major part dels regidors amb el tal Paco Díaz davant, incorporant-hi aquell xicot que escriu al DELTA, que ho és de socialista.

-Vols dir el Baltà?

-No, home, no... Aquest després de la mort del Pallach ho va deixar. Vull dir l'Arcarons.

-Ah, sí, home, aquell nano jove, alt, que no parava d'escriure sobre les inundacions de la carretera de La Bunyola.

-Si no ho arreglan ara, no ho arreglaran mai.

-Encara que riguis, abans s'anava a l'Ajuntament per aquestes coses... El cas més famós va ésser el del "Polvorilla" i el "Fuster dels Ravals", que varen presentar-se com afectats per la prolongació de l'Avinguda de Montserrat i no ho amagaven.

-Ja ho recordo. Per cert que al Rafelet no li ha servit de gaire cosa. Si en lloc de ficar-se en política hagués edificat, avui tindria encara més calers dels que té.

-Sempre ha vingut de l'hort. Gent de bona fe. Veus, al "Polvorilla" li va servir almenys per treure's a bon preu el solar que tenia afectat per l'Avinguda.

-I ara que ja no té problemes d'aquests diuen que hi torna.

-L'han enredat entre el Feu i el Lloret. Com que no s'atreveixen a donar la cara encapçalant la llista d'Alianza Popular, per-

què saben que no faltaria qui recordés el seu pas per l'Ajuntament i, a més a més, ara allà només hi anirien a fer el paperot, prefereixen que altres s'hi posin davant.

-I de qui es parla?

-Es diu que el Baldiri Balletbò serà el número u.

-No fotis! Li fotran una bomba al quiose!

-Ara ja s'ha col·locat ben a prop de la plaça i no el deu preocupar tant.

-I darrera del "Punxa" qui hi deuen posar?

-Es veu que el Blanco Bandé i el Joan Giralt i el seguit de noms que ja pots imaginar.

-I a la millor es pensen guanyar...

-Diuen que tenen més moral que l'Alcoiano.

-Recordes aquelles eleccions del 1973?

-Qui no ho recorda? Va ésser una cosa sonada. Malgrat que tenien tot el poder i en ple franquisme no varen guanyar ni a un sol col·legi electoral de tot el poble.

-Hi ha lliçons que no s'aprenen mai.

-Home, exactament no són la mateixa gent. Aquest noi, el Joan Giralt, no hi era, per exemple, i algun altre despistat hi hauran fixat, però pots comptar que es podrà ben dir també en aquest cas que una cosa és votar pel Fraga i una altra votar per la seva representació a El Prat.

-Doncs no creguis que el "Punxa" sigui desdenyable, és allò que es diu un gran pencaire. Diguin el que diguin, el molt o poc que té s'ho ha ben guanyat treballant. Encara sembla que el vegi de bon matí repartint diaris amb el seu pare.

-Ah, sí, sí... Però, noi, la política és tota una altra cosa, sobretot quan tens darrera teu imatges del passat.

-Saps què et dic, ells s'ho faran. Es hora d'anar a sopar, fa fresca i tu i jo ja estem de tornada de totes aquestes falòrnies. Recordes abans de la guerra quan se les fotien els del partit nou i el partit vell...-R.F. (Redactor Faroler)

Safareig Oficial

Que quede bien claro que las listas electorales no son lo contrario de las "tontas" electorales y a veces hasta coinciden; la única diferencia es que estas últimas tardan más en conocerse y son "botadas" al cabo de los cuatro años.

* * *

A los que ganen las elecciones municipales, les va a pasar como a los que juegan al "1, 2, 3, responde otra vez": ¡Se van a llevar la calabaza y encima van a tener que pagarla!

* * *

Hay quien dice que si se hiciesen unas elecciones municipales "paralelas" para elegir los "cerebros en las sombras", entonces no habría problemas de gente para confeccionar buenas listas.

* * *

Este mandato municipal es de lo más parecido a un partido de fútbol, donde el equipo que va perdiendo intenta hacer en el último cuarto de hora lo que no ha hecho durante todo el partido.

* * *

En este pueblo con tanta radio, no hay quien pierda la onda.

El Carrefour a tres bandes

Introducció: El mes de març de 1973 va néixer l'Hiper en el terme municipal de Sant Boi i nou mesos després, el novembre de 1973, va obrir les portes el Carrefour. A l'octubre de 1981 el supermercat de Sant Boi va tancar portes i part del seu personal, aproximadament setanta persones, van passar a engruixir la plantilla del Carrefour. Era el mes de febrer de l'any passat.

Aquestes són unes dades escuetes i concretes, però que podrien estar a l'origen dels actuals conflictes laborals del Carrefour. De moment podem dir que no se sap ben bé qui és qui dintre del Carrefour, i si els que manen són Almar o Simago o Pryca o..., o... Tampoc està massa clar a nom de qui estan els terrenys de l'antic Hiper de Sant Boi ni quina empresa de les de dintre el Carrefour es farà càrrec dels problemes laborals originats actualment.

DELTA ha cregut convenient informar-se i informar els seus lectors dels problemes i de les causes i conseqüències que poden portar totes les accions fetes en el nostre terme municipal. Ens ha semblat lògic i honest donar la paraula als més directament involucrats, com poden ser els treballadors acomiadats, els directius del Carrefour i els treballadors que estan treballant encara al Carrefour.

TREBALLADORS CARREFOUR: Ens ha estat bastant difícil poder trobar personal del Carrefour que volgués parlar, això ja ens va fer mal senyal que no ens el vam treure de sobre.

També ens va sorprendre la poca gent d'El Prat que hi treballa i de la poca gent que hi treballa d'una manera normal, ententent com a normal la d'un contracte estable i indefinit. Hi ha molta gent, molta gent, sobretot dones, amb contractes temporals.

Per expressa voluntat dels interlocutors no es donen els noms ni tan sols les inicials. No hi fa res. L'important és el que ens han dit, no qui ho ha dit. Les preguntes que els hi hem fet han estat tres: què pensen dels acomiadats?, què han fet ells davant del problema d'aquests companys?, què en pensen de les accions posteriors, tant per part de l'empresa com dels companys acomiadats?

Les ratlles que segueixen són un resum més o menys fidedigne del què ens han contestat una dotzena de persones, deu d'elles eventuales.

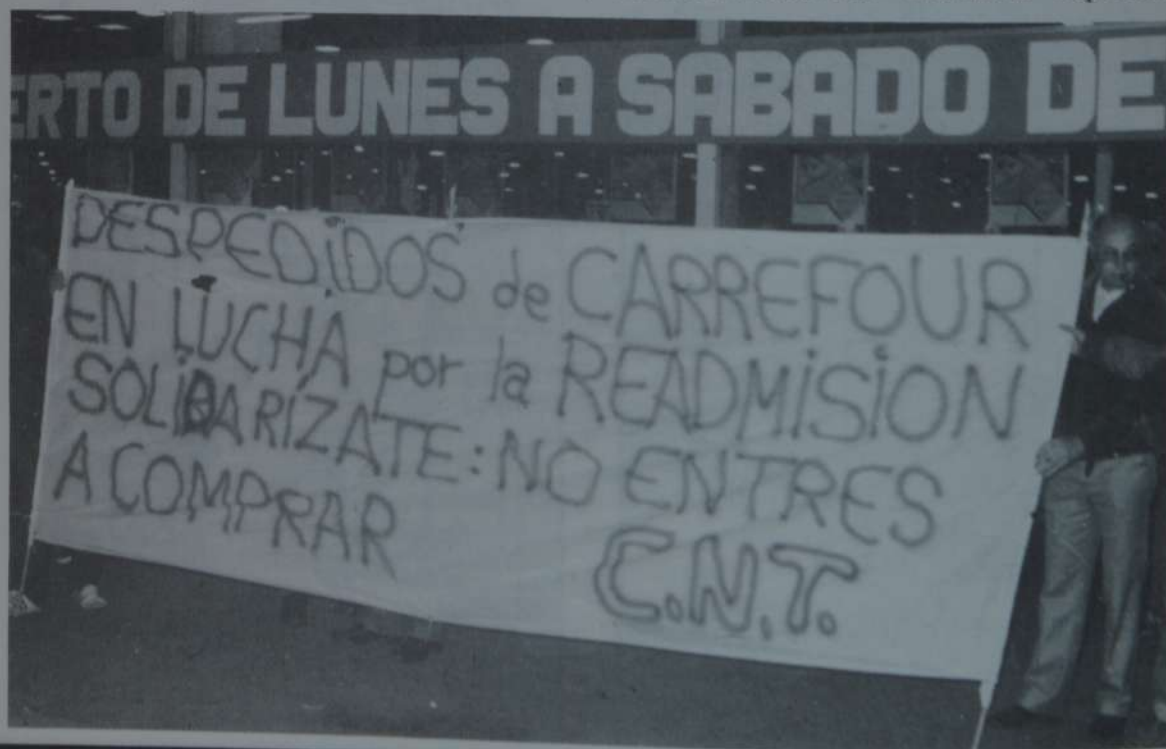
Els acomiadats són considerats des de bones persones fins a uns somiatruites. Que molts no comprenen com han durat tant dintre el Carrefour. Reconeixen que han

lluitat sempre pels demés, però una mica estranys, ja que no fan cap cas a les indemnitzacions de l'empresa. Algu insinua si seran pagats per algun partit. Ells creuen que l'amo pot acomiadar un obrer sempre que ell vulgui, per tant no entenen aquest ententament a voler anar contra la voluntat de l'amo. La majoria hauria agafat les peles de la indemnització. No saben els motius dels acomiadaments però tampoc no els importa. En part els molesta que no hagin agafat les "peles" i haver-los de veure cada dissabte a les portes dels magatzems. Si espanten la gent l'empresa pot anar malament i veure's en la necessitat d'acomiar més gent. Hi ha hagut altres acomiadats i no han fet tant enrenou. Si l'empresa els readmitís seria pitjor per ells, ja que els perseguiria i els tornaria a fotre fora qualsevol altre dia. De fet es va votar uns dies de vaga en solidaritat, però com que l'empresa té més eventuales que fixes, els va cridar sota l'amenaça de rescindir definitivament el seu contracte si secundaven la vaga programada. Diuen que hi ha gent que s'ha fet la malalta per no veure els acomiadats. Hi ha gent que els fa vergonya anar a treballar però no tenen res més. Tant de bo els readmitissin o ells afluïessin. No és gens agradable treballar i saber que hi ha uns ex-companys que havien ajudat a molts i que ara necessiten de la teva ajuda i no et sents capaç de donar-los-hi. En part ells s'ho han buscat per la seva manera de ser. No estan d'acord que es tirin cotxets molotov ni es punxin rodes de cotxe ni es facin totes aquestes coses. N'hi ha un que diu que no es creu que els acomiadats hagin fet això, que són coses dels "nois" del servei de seguretat que té llogat l'empresa per desprestigiar els treballadors. Ningú no pensava que això durés més de dues setmanes i que s'està estenent massa. L'única cosa bona de les accions dels dissabtes és que els guardes de seguretat estan enfeïnats en la seva feina i no els molesten a ells. Els acomiadats han demostrat tenir molta moral i molts bons amics, els de dintre no hem fet res per que estem espantats i entrampats davant d'una perspectiva d'atur com hi ha a Espanya. L'empresa sempre guanya i ara també guanyarà. No s'hi pot fer res.

ELS ACOMIADATS: La primera pregunta que sembla lògica fer als acomiadats és saber per què els han acomiadat. Els dos que tenim al davant ens ensenyen les cartes d'acomiadament firmades per l'actual director del Carrefour Patrick Meny. La del Sr. Ignacio Nevado diu que se l'acomia per ser el responsable d'una central sindical que va distribuir unes octavetes insultants pel bon nom del director del centre. I la carta del Sr. Julián Ortega està plena de petites anècdotes de l'any 78-79-80, com no haver justificat un dia de baixa, emportar-se a casa la roba de treballs (cosa que a part de ridícula, és completament falsa, segons ens diu l'interessat).

A part de les cartes els preguntem quins creuen ells que poden ser els motius del seu acomiadament. Els motius ens diuen, no són altres que seguir destruint tots els drets dels treballadors, que en el Carrefour no se'n respecta cap, ni el de reunió, ni cap dret sindical, ni laboral, començant pels contractes laborals. Carrefour no vol personal fixe, tots amb contractes eventuales i temporals. Tots els obrers una mica lluitadors els han anat acomiadant un darrere l'altre i per qualsevol motiu, tots són vàlids per la multinacional francesa. Si no els poden acomiadar miren d'avorrir-los i fer-los la vida impossible. El Sr. Ignacio Nevado ens explica que tenia de demanar permís al Sr. Patrick Meny per fumar o per anar a pixar. No poden enraonar entre ells durant la jornada laboral i s'utilitza la policia de vigilància dels clients que roben per controlar els treballadors i treballadores durant les hores laborals i si convé també en la seva vida privada.

Com a últim exemple d'actuació despòtica i absolutista, ens expliquen la tramoia muntada contra el Sr. Ignacio Nevado: Em van cridar —explica— perquè obrís la meua taquilla en presència de testimonis, testimonis seus, està clar: el Jefe de Seguretat, Guàrdies de Seguretat, el Director Patrick Meny... el primer que se'm va ocórrer era que m'havien posat algun televisor o algun vídeo a dintre per poder-me sancionar i així els ho vaig dir... No era cap vídeo: en obrir la taquilla van caure per terra una trentena d'octavetes "insultants" i que són

INFORME DE REDACCIÓ

les causants teòriques del meu acomiadament. Els vaig fer notar que ningú no es creuria aquest muntatge, que jo no era tant ruc per tenir-les a la taquilla i que, demés, "es veia massa que la gran majoria estaven brutes" per haver estat recollides de terra abans de ser posades a la meva taquilla. Però el bo del cas, com pot veure, en la carta d'acomiadament m'acusen de tenir-les, de repartir-les i... de tot. Absurd completament.

Sobre el que pensen fer, van respondre que almenys fins el 17 de març que hi ha el judici, l'empresa té pressa per liquidar el cas. Pensen seguir lluitant pel que han lluitat sempre: per mantenir el lloc de treball, no volen ni accepten cap indemnització, ni que es pugui acomiadar cap obrer per motius ideològics o d'opinió. Que ells creuen que el seu acomiadament és el principi d'una llarga llista, un mínim de cinquanta, abans d'acabar l'any. I que de moment han començar pels més conscients, però que la inflació creada per l'absorció dels 70 treballadors de l'Hiper ara fa un any, justament ara, amb el nou director, se'ls volen treure del damunt.

Els comentem que el personal que està dintre treballant no entén massa que reivindicuin el lloc de treball, quan abans que ells hi ha hagut molts altres acomiadats que han acceptat uns cèntims i no ha passat res. Ens diuen que sí, que això és veritat, que al Carrefour i molts altres llocs la dinàmica a la que estan acostumats els treballadors és aquesta: l'amo fa el que vol i l'obrer accepta uns diners segons les forces que es tinguin per reivindicar més o menys. Però ells des del primer dia ja van dir que no volien cap indemnització, que no reclamaven cap milió de pessetes, sino que volien el lloc de treball i punt. Són completament conscients que arribats a Magistratura no treuran les "peles" que els ofereixen ara, però que ells lluiten perquè no es pugui acomiadar perquè sí, ni sigui possible ni rendable aquests abusos d'autoritat.

Sobre les accions fetes o que es pensen fer ens parlen de les octavetes i les pancartes que cada dissabte es reparteixen als aparcaments del supermercat. Demanen una mica de serietat als periodistes que informen, ja que el seu cas és una lluita laboral i que no s'hi val a publicar les morbositats, completament alienes al cas, que ells lluiten per un lloc de treball i que si això no és notícia, que no publiquin ni morts ni incendis, ni sang ni fetge. També tenen notícia, per mitjà de la seva central sindical CNT, que arreu d'Espanya s'estan fent mobilitzacions i pintades. La CNT francesa ha escrit una carta a la Central Carrefour de París en la que els diu que ja que un francès pot ocupar un lloc directiu tan rellevant en un país estranger, cosa

impensable per un espanyol a França, el mínim que podria fer aquest senyor, Patrick Meny, és no fer quedar tant malament a França i comportar-se amb un mínim de discreció. Recordant-los que El Prat és un poble exportador de verdures i prou sensibilitzat per qualsevol campanya de desprestigi contra els pagesos francesos, els productes francesos o uns magatzems francesos... Els demana, en fi, que un francès no faci a Espanya el que a un espanyol no se li permetria ni en somnis fer a França. També hi ha hagut pintades a París i altres llocs de França i el moviment de solidaritat per comptes de minvar creix cada dia més.

DIRECCIÓ CARREFOUR: Després de més d'una setmana insistint i fent preguntes i buscant l'opinió oficial de l'empresa Carrefour, ens hem tingut de conformar amb una negativa i amb moltes evasives. No hi ha versió oficial de la direcció, se suposa que es guarden els trets per l'hora del judici. Sembla també que hi ha hagut els seus estires i arronses, però al final ha prevalgut la postura de l'"ací no passa res".

Es una llàstima, ja que el públic ens podria acusar de ser partidistes, sense voler, està clar, i us prometem que hem esgotat totes les possibilitats. També seria una llàstima no donar a conèixer el que sabem o tenim per culpa que una part no vol opinar. Que el poble decideixi si hem fet bé o malament.

Comencem, doncs, amb l'opinió dels treballadors del Carrefour.

POSSIBLES CONCLUSIONS

Després de parlar amb les parts implicades en tot aquest conflicte, les conclusions que periodísticament se'n poden treure són bastant pessimistes.

En el millor dels casos, dos obrers més seran acomiadats i passaran a engruixir l'atur i en no acceptar una indemnització per principis ètics ho seran amb la mínima "legal" per sentència el proper 17 de març. I dos-cents obrers i escaig esperant que els pròxims no siguin ells. I que els Srs. Julián i Nevado s'equivoquin i no en sobrin ni setanta, ni cinquanta, ni cap.

D'altres, al contrari, esperaran que els cridin per agafar un possible milió de pessetes i poder posar un altre cafè a El Prat (?)... La veritat és que ens fa l'efecte que el cas Carrefour no ha fet res més que començar.

En el pitjor dels casos pensem que no quedarà cap obrer amb contracte fixe i així tindrem uns magatzems que obriran durant dotze hores les portes de cara al públic amb tot de subcontractats i sense donar de menjar a ningú fora dels seus accionistes... francesos.

Pere Pedrals

LA MULTINACIONAL "X" GENERADORA D'ATUR

De moment no us diré el nom, encara que molts ja l'endevinaran quan us expliqui tot el que fa. Com a bona multinacional s'ha establert en un país necessitat d'empreses i de llocs de treball i ric en matèries primes, i com a bona multinacional farà rics a tots els seus centres de decisió i empobrirà cada dia una mica més els ciutadans que promet servir.

Va començar per exigir terrenys gratuïts per edificar el seu reialme, va prometre llocs de treball millor remunerats que enlloc, però, de moment, per consolidar-se necessitava quatre anys de coll ver veure com podia "servir" millor els ciutadans i el país.

Una volta han tingut l'empresa en marxa han començat a demanar crèdits a llarg i curt termini per poder viure millor i de tant en tant poder fer callar algun desgarrat que els aixeca la veu. Com que és gran i "solvent" tothom els fia i tothom vol treballar per ells. Els primers van quedar mig arruïnats; d'altres han vist una bona ocasió de fer-s'hi rics i van començar a cobrar-los deu vegades més del que és normal i la multinacional ho acceptava... Era una bicoca, van pensar els indígenes, en quatre dies ens hi farem rics.

Però els quatre dies es convertiren aviat en mesos i anys. Al final si els rebaixaves un cent per cent podies tenir l'esperança de cobrar. Ells sempre guanyaven, tot ho feien pel bé del país.

Davant d'algunes tímides protestes va reaccionar durament. Ningú no estava obligat a treballar per ella, ni acceptar les seves condicions... estàvem en un país lliure i si no et convenien les seves condicions no acceptant la feina s'havia acabat, el fotut del cas és que t'havies compromès a fer-los-hi moltes feinetes i havies llogat més personal que ara no sabries què fer-ne. No era problema seu. Ells podien aconseguir millors preus en els seus països d'origen, només per patriotisme havien acceptat les teves ofertes.

La multinacional diu que segur que pagarà —només faltaria—, però pagarà quan vulgui i és normalíssim que no ho faci abans dels nou mesos...

Com a bona multinacional va voler el monopoli de tota una sèrie de serveis i productes i quan se n'assegurà el total monopoli, va fer-ne pagar el preu totalment augmentat i no es preocupà ja mai més de la qualitat dels serveis i productes sortits de les seves mans.

Què en diríeu d'una empresa d'aquesta magnitud i comportament?

Què fariéu si estés a la vostra mà canviar el comportament d'aquesta empresa? i si us diguéu que està a la vostra mà?

Resposta: En lloc de multinacional llegiu Ajuntament d'El Prat.

Crec que les demés paraules i propòsits són prou clars com perquè no els tingui d'anar explicant. I si us sembla malament tractant-se d'una empresa multinacional, per què ho accepteu d'un Ajuntament democràtic, que els cèntims que manega són nostres, de tots, i han de ser per tots i no només pels "centres de decisió"? Pedrals

INFORME DE REDACCIÓ

Dades per a un balanç de la delinqüència

La ràbia de no poder fer res és una febre que a quasi tothom ha passat quan li han pres alguna cosa; és una experiència que malauradament pocs pratencs no han patit en la seva pròpia carn.

"Si agafo el lladre, el mato", és la frase més usual i en la qual moltes de les víctimes acaben la seva venjança psicològica. Els menys primaris pensen (o diuen, com en Francesc Candel) que els jutjats tenen dues portes: una d'entrada que és on es consola a la víctima, previament havent expressat voluntàriament les pertinents frases (com la d'abans esmentada) i l'altra de sortida que és per on surt el delinqüent.

Un exemple d'aquest joc de portes es fa palès en una anècdota que ens va explicar el responsable de la Guàrdia Civil a El Prat:

... "teníamos ganas de echarle el guante a T.R.M. Ibamos detrás de él, al final, al cabo de unas semanas, cuando le cogimos con las manos en la masa lo pudimos detener y llevarlo al juzgado de Hospitalet núm. 1, entramos por la puerta y nos esperamos para hacer los trámites burocráticos (unos quince minutos), al salir, subimos al jeep y nos viene otra vez T.R.M. y nos dice: "¿Vais al aeropuerto?.. Es que estoy haciendo auto-stop". (Sense comentaris...)

L'índex de problemàtica de la delinqüència s'incrementa considerablement no tan sols a El Prat, sinó a les zones circumdants a la gran Barcelona; sembla ser que els delictes (atracaments a mà armada, etc.) descendeixen, mentre que les faltes (menys de quinze mil pessetes en valor) s'incrementen. El mateix comissari ens explica que som els capdavanters d'Espanya en nombre de delinqüents. El problema radica en el fet que les dades sobre la taula i ponderant l'equilibri entre el valor quantitativament superior de les faltes, desapareix al costat del valor qualitativament dels delictes que són més forts. Resultat: "anem prosperant", "no fa falta ampliació de plantilla", "ni més béns d'equipament", "tot va OK"...

Però la realitat és ben diferent, la situació és més i més dramàtica, les dades en aquest cas no solventen res, és més, creiem que està creant-se una situació d'immunització per part de les forces de seguretat davant de la tragèdia dels demés. Estan massa acostumats a aquest rosari de denúncies.

"¿Qué quiere, que me maten a mí por detener a alguno que enseguida dejan libre?"

• Vaig sentir que un policia li deia a un senyor gran; aquesta apatia és raonable davant de gent que poden fer el que vulguin, quan vulguin i perquè vulguin, sense que se'ls compliqui massa l'existència.

El mes d'octubre passat explicava un complement de "El Periódico" (El Llobregat) com una dona havia d'aguantar les burles que un delinqüent li feia davant de casa seva després d'haver-li robat el "bolso" a El Prat.

Davant de tot això creiem que s'hauria d'analitzar la situació. Fent-ho a grans trets tenim que la temuda i respectable Benemèrita està formada per jeeps (i un destinat al desguaç), retirada del casc urbà i instal·lada en un racó de Sant Cosme; les seves forces són escasses (a tres torns) i poden fer una determinada quantitat de quilòmetres. Si aquesta xifra és sobrepassada no se'ls abona la diferència. Els seus resultats són paral·lels als de la Policia i Guàrdia Municipal.

	denúncies	atestats/ atracaments
1980	692	67
1981	647	49
1982	435	35

Hem de tenir en compte que aquestes xifres són les que es produeixen fora del casc urbà, és a dir, considerats rurals, i haurien de ser registrades pels guàrdies rurals, però aquesta és una història massa

llarga. Si per cas esmentar tan sols que d'una pallissa que uns gitanos els van donar no han pogut fer res més de nou.

Entre les coses curioses que ens hem trobat cal ressenyar la següent:

"San Cosme es el santuario de la delincuencia, no tanto por sus habitantes propiamente, sino por los que duermen en ella. Me explicaré: tiene unas características para el escondrijo a diferencia de otros barrios más tradicionales como La Mina, etc. Además forman una gran familia (en parte natural, en parte sintética) y consecuentemente se ayudan entre sí. El resultado es que el 50 por ciento de la delincuencia de Barcelona duerme en San Cosme".

Quant als inspectors del Cos Superior de Policia, el mes de desembre van veure incrementades les seves files en tres homes, amb el que ja són vuit. La seva tasca és més ingrata que la de la policia nacional i tenen com a cavall de batalla enfrontar-se al fantasma de la droga dura com a principal preocupació. Sociològicament, apunten

DELICTES:	G	F	M	A	My	J	Jl	Ag	S	O	N	D
Risc (1)	a) 1	—	—	2	—	1	—	—	—	—	—	1
	b) 1	1	—	2	—	2	—	—	—	—	3	1
	c) 5	1	—	—	2	2	—	—	—	—	2	2
	d) —	4	1	2	1	4	3	4	2	1	2	—
Contra la propietat (2)	a) 2	8	9	10	5	1	5	10	5	7	3	6
	b) 16	20	28	40	11	19	16	15	26	23	18	19
	c) 23	22	19	29	38	32	31	31	21	26	25	29
	d) 38	37	53	60	41	35	50	32	47	49	20	—
Contra l'honestitat (violacions)	a) 1	—	1	—	—	—	—	1	2	2	—	—
	b) 1	—	1	—	—	—	—	1	2	2	—	—
	c) —	—	—	2	2	1	4	1	—	1	—	2
	d) 1	—	—	4	1	1	1	1	—	—	—	—
Robatori de vehicles (Turismes i motos)	T/M a) 17/6	T/M 21/4	T/M 18/3	T/M 22/5	T/M 34/13	T/M 13/22	T/M 22/15	T/M 27/16	T/M 19/11	T/M 21/9	T/M 20/4	T/M 29/7
	b) 44/—	34/2	22/5	50/2	21/4	12/6	31/9	21/4	36/8	72/12	62/6	50/5
	c) 41/6	29/4	37/7	41/8	17/9	27/17	12/20	19/7	9/7	10/4	8/7	14/14
	d) 25/2	13/4	10/3	16/6	10/10	16/5	8/8	11/5	18/8	16/9	14/13	—/—
Contra la llibertat i la seguretat	a) 2	4	5	1	—	—	—	1	1	1	—	2
	b) 5	7	5	2	3	2	2	2	1	4	5	4
	c) 5	6	2	2	5	6	8	7	2	4	5	4
	d) —	—	4	3	2	4	10	5	3	5	4	—
FALTES:												
Fets delinqüits contra les persones	3	6	6	4	4	5	13	10	4	3	4	6
	4	14	7	3	4	4	4	8	6	7	8	7
	4	6	4	8	12	20	10	12	12	10	14	14
	14	7	13	7	15	17	16	9	17	6	13	—
Contra la propietat (-15000)	3	2	6	9	12	13	15	10	10	7	5	12
	1	11	8	14	9	7	13	8	15	13	18	6
	16	20	11	13	24	26	25	17	6	8	18	25
	53	66	50	70	58	48	49	30	41	44	54	—
Notes:	(1) Drogues, conduccions perilloses, delictes de sang, etc. (2) Atracaments a mà armada, estafes amb violència, etc. a) 1979; b) 1980; c) 1981; d) 1982. No hi entren les dades del mes de desembre-1982.											

INFORME DE REDACCIÓ

que el culpable de la situació delictiva pràctica és l'atur, contràriament als representants de la Guàrdia Civil, que s'inclinen més a culpar l'antiquada i innocent llei penitenciària juntament amb un desencant moral de les forces de seguretat.

La Policia Nacional ens dona la sensació de tenir molts més problemes dels que ens ha explicat. En principi hi ha una dada primordial que queda tapada intencionalment, probablement per la bona imatge que l'Administració està ferruca a donar a la Policia Nacional des de fa uns anys per esborrar l'espina gris que duia anteriorment. Aquesta dada és que a El Prat té (vegi's quadre 2) 47 números en servei; conseqüentment li toca un promig de 0,76x1000 habitants, cota que és baixa però es pot aguantar (Cornellà 0,82; L'Hospitalet 1,03; Castelldefels 0,61; Viladecans 0,71). Mai no es té en compte que d'aquests 47 policies en servei n'hi ha 28 permanentment a l'aeroport, la qual cosa repercuteix molt negativament en aquell índex indicat i quedarà reduïda a 0,45x1000, que sens dubte és la més baixa de la comarca.

Quant a la Guàrdia Urbana, està millor dotada i complementa notablement els efectius de la Policia Nacional. Ambdós cossos col·laboren suplementàriament, malgrat que les freqüències de llurs emissores no són reflexivament ateses. L'objectiu recomanat per la Generalitat també és de 1x1000 habitants. En aquest cas El Prat té 960,8 persones per cada guàrdia urbana dotada amb tres autos i quatre motos.

L'experiència fins ara és bastant positiva. Podríem dir que és similar a les pel·lícules de policies i lladres amb talla americana que veïem fa deu anys i que ens semblava un tòpic, doncs ara tots som víctimes i hem de rosegar-ho habitualment. Volem dir que s'ha perdut la imatge romàntica (anglosaxona) de la parellera (i darrerament fins i

tot amb faldilles) dels urbans passejant a peu i no amb els "C" i la sirena, que és amb la intenció que han estat creats, però els sentimentals que pensen que aquella imatge pot retornar, que esperin asseguts; tal com van les coses, amb les mesures que hi ha per a solucionar-ho preferim elaborar aquesta selecció d'advertències amb la col·laboració d'alguns especialistes, perquè si no ens esbalem nosaltres, ho tenim malament:

Algunes advertències pràctiques per afrontar la delinqüència

a) Per intentar evitar les estirades ("jalonar")

- Circular per la voravia on estan aparcats els cotxes entre aquests i la paret. Així es fa impossible el "tirón" des de vehicles rodats.

- Per evitar els "tirons" peatonals circuleu amb el braç protegint el portamonedes i pel costat proper a la paret.

- Ull amb els més joves, són especialistes; dos nens sospitosos de tretze anys acostant-se sense fer soroll són més perillosos que un grup més nombrós d'adolescents de divuit.

b) Per intentar evitar els robatoris de pisos

- Un engany bastant comú és posar un paperet o un cap de llumí al pany de la porta en la qual volen esbrinar si té freqüent utilització o no. Al cap d'un o dos dies tornen a passar a veure les novetats. Si no hi és, és que ha estat transitada; si encara hi és és que tenen "via lliure". De manera que si observem aquest tipus de fenomen als panys s'ha d'avortar de socarrel.

- Altres manifestacions que són detonants per als lladres són les cartes a la bústia i les persianes tancades. Són simp-

tomes que ofereixen especial interès, o sigui, en les absències a les cases és convenient que un parent o un veí estigui present o atent d'aquests factors.

- Si aquestes advertències haguessin estat redactades fa uns anys es podrien anomenar unes constants: els dies preferits de robament solien ser divendres i dissabte, les hores més afectades de 1 a 3 de la matinada. Però la veritat és que avui per avui els índex de robaments s'han estès generalitzadament a tots els dies de la setmana i les hores tenen tendència a homogeneïtzar-se. Si per cas, citar que els baixos i els àtics són els més fecunds.

c) Per intentar evitar el robament del vehicle

- Evidentment és molt difícil que no et robin el cotxe si s'ho proposen; del que es tracta és que no se l'emportin. Una de les temptacions més usuals és el "radiocassette". Qualsevol índex sospitosos que estigui a dintre és raó més que suficient perquè entrin.

- Si està la "barra" acollada al volant normalment en busquen un altre que no els costi tanta feina.

- L'aparcar-lo en llocs solitaris sense que els arribi la llum estimula les seves ànsies de curiositat.

- Un bon consell seria tenir les claus del garatge juntament amb les de contacte, doncs són nombroses les denúncies que mentre estan tancant la porta del garatge tenen el cotxe en marxa a fora i el veuen marxar impotents, en detriment que aquest cop s'emporten les claus.

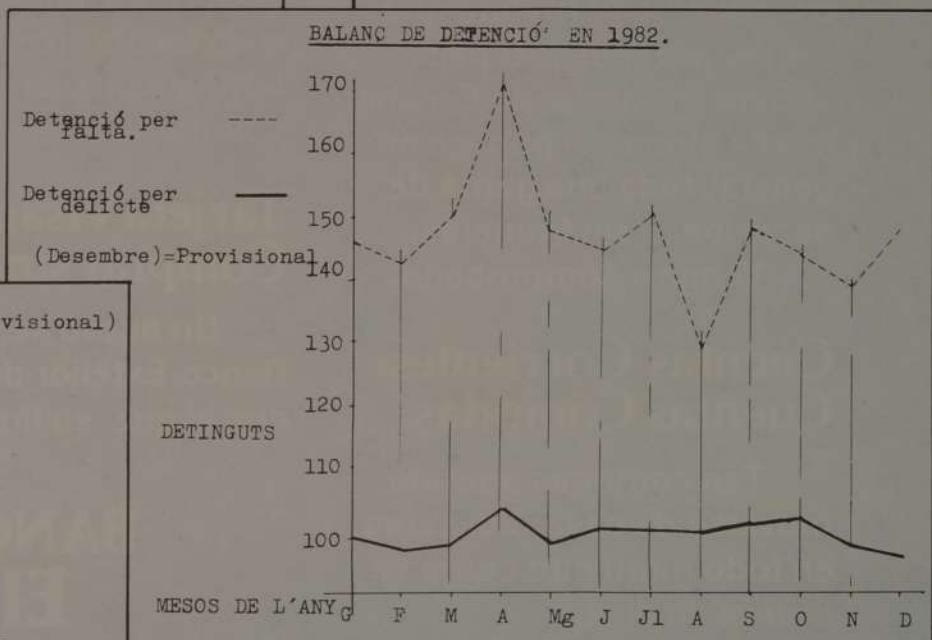
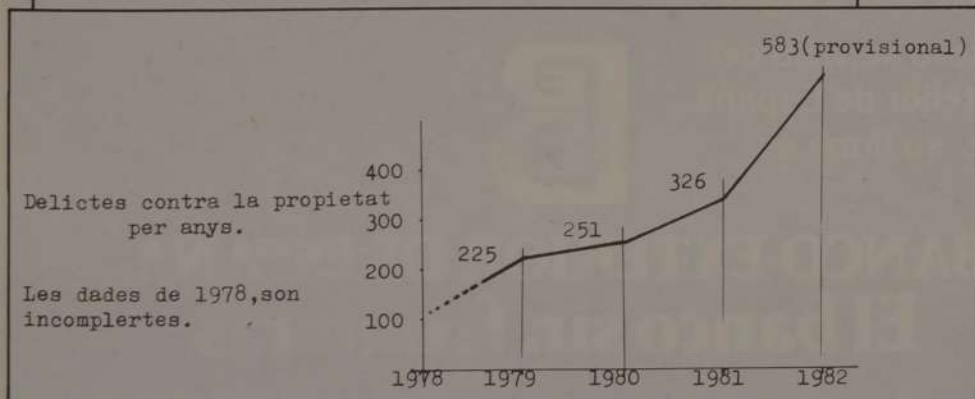
Abans d'acabar cal assenyalar una nota donada a publicar amb molt d'interès per la policia i es tracta que els venedors de les drogueries no vinguin cola als nens, ja que aquesta és utilitzada com a sucedani de droga, produint en ells efectes semblants, obrint el camí cap a drogues més formals.

	Policia Municipal	Guardies Rurals	Policia Nacional	Cos Superior de Policia	Guardia Civil	TOTAL
EL PRAT	64	2	47	7	7	127
S. BOI	86	4	52	8	12	162
HOSPITALET	228	-	167	31	26	452
BAIX LLOBREGAT	454	14	?	?	?	?

Vehicles de la Policia Municipal:

	Motos	autos "C"
EL PRAT	4	3
S. BOI	4	5
HOSPITALET	17	14

Font: "Informe Parcial sobre Seguretat 1981" de la Generalitat de Catalunya. (Dades de 1980)

□ Agustí-Esteban

ENTRE EN EL MUNDO DEL EXTERIOR

Descubra los servicios de un gran Banco comercial de hoy con experiencia de años.

A.B.E. 12957

Banco sin Fronteras: Servicios sin Fronteras.

La experiencia de más de medio siglo prestando una asistencia integral al comercio internacional español en todo el mundo, ha hecho del Banco Exterior de España un banco sin fronteras.

Y esa misma experiencia es la que ha permitido que, también en nuestro país, el Banco Exterior de España pueda ofrecer al público en general toda una gama de servicios... sin fronteras.

Venga a comprobarlo.

Cuentas Corrientes: Cuentas Cómodas.

Tan cómodas que, sin moverse de casa, Vd. sabrá en todo momento cómo se mueve su dinero.

Con detalle de importes, extracto diario y resumen mensual de sus movimientos.

Libretas de Ahorro: Ahorro libre.

Vd. decide como y cuanto desea ahorrar sin que su dinero pierda la liquidez de un ahorro libre. Y ahora, si lo desea, la Libreta Triple Uso hará que sus ahorros sean también una sólida y rentable inversión.

Tarjeta Visa: Comprar sin Pagar.

Un nuevo servicio del Banco Exterior de España con el que su firma es

suficiente garantía para comprar lo que necesite y pagar cuando le convenga.

Autocheques Gasolina: Llenar y Arrancar.

Una forma cómoda y segura de viajar con la que Vd. sólo tendrá que llenar el depósito de su automóvil... ¡y arrancar!

Entre en el mundo del Exterior y todo el mundo se pondrá a su servicio.
Sin fronteras.

BANCO EXTERIOR DE ESPAÑA
El banco sin fronteras

Coses d'El Prat

UN PRAT QUE CAL CONSERVAR

Seguint en la línia apuntada en el número del mes anterior, voldria presentar-vos avui unes instantànies, d'unes de les poques cases antigues —tal vegada de les més velles— que queden dins el nucli urbà; que ben poc han canviat el seu aspecte des que foren construïdes i encara es conserven miraculosament, envoltades entre un maremagnum de construccions modernes i tràfec, indiferents al pas dels anys, donant la sensació que el temps no transcórrer per elles i que no hagués trastocat els valors que les varen fer créixer, com si el temps s'hagués aturat en aquests indrets.

Les unes han aguantat bé el pas del temps, les altres no tant, però lamentablement si no s'hi posa remei, probablement no tardaran molt a caure sota el pes d'una piqueta, doncs la seva ubicació les fa especialment vulnerables a la temptació urbanística.

Hauríem de fer quelcom per a conservar petits racons com els mostrats en les fotografies, dels quals tan faltats n'estem; no ens podem permetre el luxe que desapareguin espais dels que puguem dir que conserven quelcom d'interessant o si més no representatiu, encara que no siguin construccions exemplars o espectaculars, però que sens dubte posseeixen unes peculiaritats irrepetibles, i que indiscutiblement deuen ajudar en un futur als nostres petits a conèixer les nostres arrels i els nostres

signes d'identitat, mostres de les quals n'estem més aviat mancats a la nostra població.

Potser pugui semblar utòpic parlar de conservar unes quantes cases velles, però dissortadament al Prat no tenim grans monuments que conservar. Per això hauríem d'intentar conservar el poc que tenim, potser convertint-ho en espais útils per a qualsevol tipus d'activitat de caràcter eminentment cultural.

(Per cert, reconeixeu aquestes cases, podríeu dir on són?)

□ Text i fotos: Jordi Solé

- * MUEBLE MODERNO
- * MUEBLE CLASICO
- * ULTIMOS DISEÑOS
- * DECORACION

FEDERICO SOLER, 83-85
TELEFONO 379 58 48
EL PRAT DE LLOBREGAT

muebles ...

PARDO*

Especialistas del Mueble
Sólo para gente de buen gusto

de,
desde,
en, mi carroza...

La Masía

Corrían tiempos de buena nueva...

Nuestro pueblo sentía vibrar por sus cuatro puntos cardinales las ansias del buen hacer y buen decir.

Eran momentos irrepetibles en que desde la calle se hacía obra bien hecha.

Todas las entidades culturales y recreativas rivalizaban en noble lid para llenar de actividades nuestra vida social. Nadie quería descansar.

Todos trabajaban en la era para aventar la paja y recoger el trigo, todos a una como en Fuenteovejuna. Labor colectiva que hacía poner en pie y levantar los telones de las salas del "Centro Artesano", "Asociación de Padres de Familia" y A. A. L. Cervantes en convocatorias teatrales y musicales que nos unían en un quehacer común.

Hace poco tiempo Teresa Estalella recordaba a través de Ramona Via instantes maravillosos de la vida cultural pratense: Representaciones de zarzuelas, conciertos de orfeones mixtos dirigidos por el entusiasta maestro Estalella, hijo, que aún le restaba tiempo para organizar los conciertos orquestales de música clásica en las mañanas domingueras, actos que recogía el marco de este coliseo local llamado Centro Artesano que tal vez mañana desaparecerá para nunca volver ante la desidia de unos y otros, y es que este pueblo nuestro es muy dado a los entierros pero muy cicatero en los partos, razones que nos abocan inexorablemente a una decadencia cívico-humana.

¡Tal vez sea preciso que entren nuevos aires de cambio en nuestra calle! Posiblemente haga falta que nuevos Tenorios se cuelguen del brazo de la calle y se nos la lleven... ¡tal vez, amigo! Que luego nadie se lamenta.

En aquellos años rivalizaban en noble lid entidades como el Grupo Cultural Recreativo La Seda de Barcelona y la A. A. L. Cervantes para darnos obras como "La Mordaza", "El diario de Anna Frank", dirigidas por J. Lloret y después por Andrés Siurans junto a directores como F. Casanovas y Pedro Humbert que levantaron en sus escenarios obras como "Terra Baixa", "Ninoska", "La ferida lluminosa", "Luz de gas" y tantas otras. En este ambiente mágico de mil noches de verano una juventud sintió ardientes deseos de crear algo que rompiera para siempre aquel ambiente de casino de tercera y de cultureta de campanari como diría Terenci Moix, y para ello era preciso inventar algo que quebrara la normalidad existente...

Y así nació "La Masía" en lo alto de un Palacete y en unas "golfes" olvidadas.

¿Qué fue y significó La Masía en aquellos siete años de andadura? Simplemente fue un grito solitario en la noche.

Era el grito de unos rinocerontes que ansiaban trágicamente sentirse hombres en toda su dimensión.

Tal vez fue el cierre para siempre de la clásica conferencia-monólogo por la tertulia-diálogo ante un vaso de buen vino. ¡Tal vez!

Aquella juventud creadora ansiaba que "La Masía" fuera una "praxis" comunitaria que irradiara cultura en las miles de calles y plazas de El Prat. Con esta ilusión "La Masía" intentó ser una avanzada cultural en un pueblo un tanto dormido.

Así por primera vez se representó a Lorca el poeta maldito, se realizaron conciertos de "jazz-session", de música clásica dodecafónica, se habló del Mercado Común de la invertebración de España, se hicieron representaciones teatrales de mimo y los pintores y escritores acudían a las "golfes" a darnos su verdad, todos los viernes, desde que el bueno de Tenorio abría su capa hasta que el estío estrenaba un celaje radiante de luz y color.

La Masía había logrado que los charlistas se pelearan para lograr "el Porró" anual, que no era más que un simple "porró" comprado en la casa de loza de la buena y diminuta Sra. Josefa Balletbó y pintado por el artista Juan Adell.

José Aleu expresaba así como entendía él a "La Masía".

"En esta oscuridad inquietante, la luz encendida arriba, en nuestras blanqueadas "golfes", valiente, desafiadora, simbólica luciérnaga sobre el pueblo a ras de tierra, nos atrae y nos llama..."

La Masía con el heroísmo de una labor diaria consiguió que nuestro pueblo fuera conocido como un faro cultural cuyos rayos de luz se esparcían por otras latitudes como: Mataró, Barcelona, Hospitalet, enseñándoles con ejemplaridad que El Prat no era sólo un lugar común, sino un ágora de cultura y buen saber.

La Masía tendió un puente de mil puntas sobre cenáculos como "El Trascacho", "El Racó", "Chavola" y "el Candil", haciéndose competidor noble por la altura de sus tertulias.

Fuimos profetas en propia tierra, y ejemplo para otras gentes. A las tertulias de los viernes acudían gentes de la Ciudad Condal a escuchar el charlista de turno, hiciera frío o lloviera, lo importante era llenarse de angustia el alma.

La Masía consiguió desasosegar a los hombres conscientes de sus valores existenciales, nos diría el bueno y huido Dionisio Ridruejo, y lo consiguió porque para esto luchó una juventud pratense en aquella tarea de búsqueda del hombre y su circunstancia...

Como siempre aquel quehacer generacional murió una noche cara al mar y en lo alto una luna en cuarto menguante...

Fue la última noche de "La Masía". El funeral se celebró en el maravilloso marco del Real Club de Golf de El Prat, los cantos de réquiem fueron interpretados por la Escolanía de Pompeya y la maravillosa guitarra del juglar José García Ramos que acunaron el beso de la ola y la arena.

Aquella noche recibieron el "Porró" el "Pepet del Cafè del Pont" por su corteía y don Carlos Muñoz por su obra bien hecha en el "Trascacho" de la Ciudad Condal.

Aquella noche con las estrellas en lo alto se cerró un capítulo.

Aquella noche poníamos un The End a un film de ilusión perdida.

Aquella noche las gaviotas volaron altas sobre un mar plateado.

Aquella noche parecía escucharse entre silencios al poeta Rabindranath Tagore...

Continuitat

Quan fou constituïda l'Associació de Comptes en Participació amb l'objectiu primordial de difondre la publicació d'un periòdic que reflectís amb la màxima serenitat l'estudi dels problemes en els quals es troba immersa la nostra població i aprofundir en l'apreciació noble dels mateixos, no deixà de constatar-se que la trajectòria a seguir no seria pas cosa fàcil. La premsa és un medi de comunicació social que comporta un gran esforç per arribar a sa comprensió en els seus contextos tan variats i a l'ensem tan diferenciats. Malgrat tot, no es decaigué en l'empresa perquè es considerà oportú (i convenient) de crear un clima de convivència ciutadana en l'àmbit de la nostra població. Als promotors de la publicació de DELTA no els mogué la més petita mostra d'èmfasi, delerosa de l'aplaudiment comunitari.

Ha transcorregut el cinquè any de la publicació de DELTA i l'efemèride no pot ser més eloqüent, no solament per raó del temps; més, encara, per la bona acollida que ha tingut entre els conciutadans. Fou escrit en un dels primers números de DELTA que restava obert "un règim de porta oberta" i que la col·laboració no es veuria mai disminuïda mentre es mantingués el degut "respecte" a la veritat i als drets inalienables de la "persona"; dit en altres paraules: "llibertat d'expressió en el bon sentit de la seva proclamació".

La Direcció i el Cos de Redacció de DELTA es complauen a palesar, públicament, sa satisfacció i agraïment a la comunitat de veïns per l'esplèndida col·laboració prestada que si bé en quiscun moments i en certs aspectes ha pogut provocar tensions molt lamentables, més val no parlar-ne.

Els cinc anys de vida de DELTA tenen d'ésser considerats en dues variants; primera, la permanència en sa publicació. Hem de reconèixer que això ha constituït una excepció en la publicació dels diversos periòdics que han vist la llum pública en el nostre poble; en arribat a aquest punt sí que podem dir que des del mateix moment de ser decidida la publicació de DELTA l'esperança es mantingué ferma; era aquest un factor decisiu per a començar i no decaure en endavant; el nostre periòdic no ha sofert solució de continuïtat. En la segona vertent es mereix posar-hi esment i en fer-ho tant la Direcció com el Cos de Redacció recolzen la continuïtat ascendent de DELTA en l'exigència d'una total entrega a l'obra, a l'estudi i a la perseverança amb l'esperit que l'informa per tal de merèixer el degut acolliment per part dels subscriptors i interessats.

Cal reconèixer que en el devenir no van a mancar possibles desviaments i mals entesos, però, si sabem mantenir-nos units i comprensius a vèncer les dificultats, DELTA afermarà la continuïtat essent el veritable periòdic del nostre poble.

R. Roigé

RECORDS D'UNA GRANOTA GRISA

L'altre dia tot regirant uns armaris, vaig trobar una granota gris que feia servir quan tenia 17 anys i anava a l'Escola d'Aprenents de la Seda de Barcelona. Era l'uniforme que ens distingia de la resta d'operaris, que la portaven blava.

Per aquesta Escola fundada l'any 1949, varen passar molts joves de la meua generació i va ésser un lloc de formació que va servir de base, per a molts de nosaltres, per a continuar estudis a altres llocs, principalment de Peritatge Industrial (avui Enginyeria Tècnica).

A l'igual que els que havien anat a les Escoles d'Aprenents de La Maquinista, Pegaso, Elizalde, etc., aquest era un antecedent molt apreciat per la bona formació teòrica i pràctica que donaven aquestes escoles.

Recordo que al matí, al so de la sirena de la fàbrica, anàvem al treball, arribant a les barreres de la via, on hi havia un guarda que les feia córrer, doncs eren de ferro i anaven sobre rodes, l'ajudàvem per no esperar tant.

En entrar, marcàvem la fitxa al rellotge i ens encaminàvem a l'Escola. Quan feia fred passàvem per a dins la filatura, on feia una olor tan forta que, els primers temps, ens havíem de tapar el nas.

L'Escola estava situada sobre el taller mecànic. Era espaiosa i amb molta llum natural. Les finestres d'un costat donaven a la Granvia, la meitat de l'espai que ocupava estava destinat a gimnàs, equipat amb espatlleres, escala horitzontal, corda per a pujar a pols, poltre, etc.; de l'altra meitat, una part l'ocupaven els bancs de treball amb la fornàl al fons i a la part de davant uns bancs preparats per a donar classes.

Els estudis duraven tres cursos de dotze mesos, menys quinze dies de vacances. Les classes les donaven tècnics de la mateixa empresa amb una gran formació teòrica i pràctica. Recordo els Srs. Humbert, Pareto, Novell, entre altres.

Jo vaig ésser alumne de la segona promoció. En entrar teníem tres quarts d'hora de gimnàsia amb el Sr. Gálvez, atleta local que havia estat campió de Catalunya de salt de perxa, i la resta del dia el repartíem entre les classes teòriques i pràctiques.

De les classes teòriques, recordo els 400 problemes d'àlgebra que vàrem fer i els dibuixos de Tecnologia Mecànica, esquemàtics i clars, que ens dibuixaven a la pissarra i comprenien des de la composició d'una màquina de vapor o un motor de gasolina de dos temps, fins el dibuix i càlcul del dentat d'un engranatge cònic o helicoidal, dels quals encara guardo una llibreta on estan representats.

A les classes pràctiques ens vam fer un tip de llimar. De trossos de ferro que anàvem a buscar al magatzem de ferralla, ens

vam construir la major part de les eines, esquadres, compassos, etc. i amb l'ajuda d'elles vam construir una sèrie de peces ajustades entre si, que ens servien com a proves per demostrar les nostres habilitats. Per casa encara en corre una, composta per cinc peces que s'ajusten dintre d'un quadrat, els quals es poden muntar en varies posicions.

Quan treballàvem al torn, ens fèiem les eines de tall, partint d'un tros d'acer ràpid, ens les forjàvem i trempàvem, esmolant-les amb els angles de tall corresponents.

Per aquesta Escola varen passar de la meua època, entre altres, els meus germans Josep i Pere, en Bel, A. Navarro, Cadenas, G. Giménez, Zurita, Val, Díez, Medir, S. Navarro, Balaguer, Baiges, Ridaura, etc. L'ambient que hi havia era molt bo, companyerisme entre els aprenents i mutu respecte amb els professors. Per uns xicotets de 14 ó 15 anys començar a treballar en aquestes condicions va ésser un privilegi. Llàstima que en tancar aquesta Escola d'Empresa, no n'hi hagués una altra per continuar aquesta tasca de preparar la joventut per a la lluita de la vida, en tan bones condicions.

Joan Lluís Ferret i Pujol

petits

al servei de la infància

Ferran Puig, 68

Teléf. 379 27 58

EL PRAT DE LLOBREGAT

UN PEQUEÑO ALIENTO EN UNA ILUSION NECESARIA

Quisiera empezar diciendo que el propósito de este escrito no es otro más que hacer público ciertas actitudes y comportamientos en torno a la Coordinadora de Parados de El Prat, que a mi entender son dignos de ser denunciados, y de otro lado, realizar una valoración del significado que ha tenido ésta.

En este sentido no voy a empezar hablando de los hechos acontecidos desde la creación de la Coordinadora (véase el periódico "DELTA" núm. 49). Aunque sí diré que por aquel entonces cometió un error grave, y se trataba de un dejarse llevar inconscientemente de una cierta manipulación que fue más que nada provocada por el resabio a la actuación de las centrales y partidos mayoritarios de este pueblo. La razón que me llevó a callar en aquel escrito de DELTA es obvia de comprender: no podía contribuir de ninguna forma en aquella hoguera que ligeros se apresuraron a prender fuego. Hoy, las circunstancias han cambiado.

Pero vamos a esa segunda, o casi tercera parte en la historia de la Coordinadora que es la que me interesa tocar en este escrito.

La Coordinadora de Parados, después de un cierto lapsus de tiempo en el que aparentemente no realiza acciones de importancia, decide llevar a cabo todo un amplio plan de acción encaminado primero a reactivar el movimiento de parados con posiciones claras y firmes, y segundo, a hacer despertar —al menos en este pueblo— la conciencia en cuanto al paro y por lo tanto el deber de luchar contra la injusticia y la misera que ello significa.

Para tal aspiración, se hacía imprescindible romper con la barrera existente de individualismo e insolidaridad en cuanto al problema del paro, ya que es problema de todos y además, el más grave que tiene el pueblo de El Prat al igual que el resto de los pueblos hoy por hoy. Y para ello, se realiza toda una serie de gestiones encaminadas a conseguir tal unidad e impulsar un programa conjunto de lucha contra el paro con el Ayuntamiento, Par-

tidos Políticos, Sindicatos, Entidades Sociales, Culturales, etc. A la vez, la Coordinadora es consciente de que su lucha no puede ni debe delegarla a nadie, y que ha de ser ella, y en definitiva los propios parados los verdaderos protagonistas de una forma autónoma y ajena a intereses de otra índole. Con esto, la Coordinadora no hace sino potenciar la autoorganización de los parados y despertar en éstos, la necesidad de luchar contra la marginación a la que se les tiene sometidos.

Todas y cada una de las acciones que realiza, han estado dotadas de un contenido anticapitalista y antirreaccionario por decirlo de alguna forma, de modo que en ningún momento ha sido posible —dado un movimiento de estas características— ser manipulable por la demagogia de la derecha.

Pero llegado aquí, quisiera sacar mis propias conclusiones del significado que ha supuesto la actuación de la Coordinadora de Parados, y para ello se hace irremediable situarnos dentro del entorno donde se ha desenvuelto.

El movimiento obrero se encuentra roto, perdido en un mar de confusión cuando no enquistado, sumido e integrado en moldes que encajan de lleno en el esquema que se necesita para el desarrollo y planificación del Estado Capitalista. Su autonomía es sólo un recuerdo. La clase trabajadora sufre una grave pérdida de identidad y como consecuencia la lucha de clase está enferma si no muerta. Pero este fenómeno lo padece agudizado el parado empujado por sus circunstancias. Se llega incluso a la degeneración y degradación a muchos y muy distintos niveles. Y dentro de todo este contexto, la Coordinadora de Parados lo que ha hecho es un intento de salir a flote, ha querido pasar de ese pasotismo generalizado forzado por el estado de impotencia y desesperanza en el que nos hallamos, y encontrar alguna salida. Pero ha sido como un preso enfermo que pretende escapar y empieza a dar sus primeros pasos para ello. El debilitamiento mismo en el que se encontraba, no la ha dejado continuar en su esfuerzo y tampoco ha recibido la ayuda que requería —y nótese la contradicción, producto del confusionismo reinante— de sus carceleros.

Y es que movimiento de tal empuje y con tales presupuestos no podía ser por menos que dado de lado por la clase política dirigente —Dícese representativa del pueblo—. Eramos, como ellos dirían, un cúmulo de chusma y exaltados marginales cuya extirpación social era necesaria...

Gentes que están comprometidos y consagrados al desarrollo y modernización de la Maquinaria Estatal de acorde con la necesaria reorganización del sistema capitalista no podían cometer tal contradicción. Gentes, que se esfuerzan en legitimar con su consentimiento y complicidad, con el engaño constante, con la mentira continua las crueles atrocidades de una maquinaria corrupta e infernal al servicio de los de siempre, no podían actuar de otra forma. Los engañados, éramos nosotros al pedirles colaboración a quienes precisamente están encargados de nuestra custodia.

La Coordinadora de Parados ha sido más que nada una experiencia de rebelión contra el proceso de doma que se ha impuesto a la clase trabajadora.

Entiendo, que en tanto en cuanto se ha removido ese problema latente (El Paro), y que permanece como una amenaza constante sobre todos y cada uno de nosotros, se ha realizado algo muy positivo; creo que nadie en conciencia pueda negar esta labor. El parado tiene más que razones para revolverse contra el Sistema.

Me consta, que se ha conseguido una mayor concienciación y sensibilización de este problema en los ciudadanos pratenses. Pero sobre todo, pienso que la Coordinadora de Parados de El Prat ha dejado tras de sí algo de huella que difícilmente podrá borrarse en muchos.

Enrique Valverde Aguilar

**Li convé
anunciar-se a
Delta**
LLOPREGAT

SERVICIO OFICIAL

CITROËN

TALLERES J. GARCIA

SERVICIO GRUA PERMANENTE

Teléfonos 379 16 55

379 32 23

370 23 00

Luis de Recasens, 8

EL PRAT

NOTA INFORMATIVA DEL PSC-PSOE A LA POBLACION DEL BARRIO DE SANT COSME

La remodelación de viviendas de ese Barrio por causa de la política de trasposos de competencia entre la Generalitat y el Gobierno Central, ha dado pie a la orquestación por parte de ciertos sectores con evidente interés partidista, de una campaña (prensa, radio, asambleas, movilizaciones, etc.), contra el PSOE y su Gobierno en Madrid, culpándole de unas pretendidas dificultades en la ejecución del Proyecto.

Como Agrupación Local del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE) nos vemos en la necesidad de salir al paso de tal campaña denunciando la misma como un burdo intento de manipular a su favor la lógica sensibilidad que despierta en el Barrio de Sant Cosme todo lo relacionado con el tema. La finalidad clara del intento es conseguir, de cara a las próximas elecciones municipales, dar la vuelta al claro respaldo obtenido por nuestro Partido en los últimos comicios en favor de quienes siempre se han considerado los salvadores de la población local.

Estamos en condiciones de poder informar, para vuestro conocimiento, que la

situación actual del tema que nos ocupa es la siguiente:

Primero. No es cierto que haya corrido nunca peligro la ejecución de la segunda fase del Proyecto de Remodelación. Muy al contrario, precisamente tanto el Gobierno como la Generalitat lo que discutían era precisamente cuál de dichos Organismos llevaba a cabo el Proyecto.

Segundo. A la vista de las divergencias existentes el Gobierno ha tomado la decisión de hacerse cargo de la impulsión del Proyecto ya de modo definitivo.

Tercero. En la visita que está prevista efectúe a Barcelona en los próximos diez días el Director General de la Vivienda, y como tema preferente, figura solucionar de un modo definitivo la cuestión.

Cuarto. De estos hechos el Gobierno Civil de Barcelona ha tenido informado puntualmente al Alcalde de la Población como Primera Autoridad Municipal, creyendo de buena fe que este último a su vez haría lo mismo con todos los interesados.

Quinto. Nuestro Partido a través del Portavoz del Grupo Municipal Socialista tiene concertada una entrevista con el Gobernador Civil para ratificar todo lo aquí expuesto, a la que deseamos asista una representación de la Asociación de Vecinos.

El Prat de Llobregat a 18 de febrero de 1983.

NOTA DE "CIU"

Una vegada més, el Grup Municipal de Convergència i Unió, davant els greus fets esdevinguts en el decurs del darrer Ple de l'Ajuntament, ens veiem amb l'obligació de fer la següent denúncia a l'opinió pública.

En el darrer Ple Ordinari corresponent al mes de febrer, convocat de forma reglamentària, l'Alcalde d'El Prat en Lluís Tejedor, que va demostrar molt de nerviosisme arran dels debats del capítol de mocions, sobretot la que feia especial referència a les contínues il·legalitats en la urbanització de la Plaça de Catalunya, il·legalitats que el mateix secretari de la corporació va confirmar, va negar el tractar deu temes que li havíem presentat per escrit, en el capítol de Precs i Preguntes, la qual cosa provocà l'alteració de la concurrència, tant de la del públic assistent a la citada sessió, representants dels medis informatius, com no cal dir-ho, la dels propis regidors de l'oposició.

Es lamentable que per la manca d'arguments de l'anomenat equip de Govern, format per comunistes i socialistes, tingui l'Alcaldia de prendre actituds totalment il·legals i sobretot anti-democràtiques.

CONFECCIONES RUFAS

Prendas para caballero, niño y unisex - Compre moda a buen precio

TELEFONO 379 11 73

Calle FEDERICO SOLER, 10

SUGGERIMENT

Anant o venint del Cementiri Municipal (cementiri nou) he pensat moltes vegades fer-los aquest suggeriment.

Com saben, es troba apartat del poble i a les hores de visita, sempre o quasi sempre es veuen persones que van o vénen d'aquest indret, caminant, algunes d'elles no massa àgils per cert, però si amb una voluntat i una fe envejables. Res els priva fer la visita al lloc on hi ha les restes dels seus éssers estimats que no oblidem.

Quan fa bon temps rai! I en el fort de la calor, ni el cansament ni la pols els impedeixen fer aquell camí, com tampoc els ho impedeix el fred de l'hivern: desafien les adversitats del temps i van al cementiri, tenen necessitat d'anar-hi malgrat el perill que hi ha en circular per allí pel solitari que es troba sense companyia que serveixi de protecció; per aquest motiu m'adreço al vostre periòdic per fer un toc d'atenció amb la idea que arribi a qui per càrrec municipal o de transport pogués aportar una solució.

Seria molt difícil que en algun dia fixe de la setmana o del mes un autobús fes el trajecte fins allí? (Potser un dels ultraurbans)?

Sé que hi ha persones que es posen d'acord i lloguen un taxi, cosa que els permet a més de fer el camí més ràpid, fer-lo amb companyia. Però, i les que no poden fer-ho? Quina solució hi ha per elles?

Suposo que si aquest suggeriment es posés en pràctica seria acollit de bon grat.

I, agraïda per l'atenció d'haver-me llegit aquest prec, els saludo atentament.

Carme Via Prós

Sr. Director de DELTA:

Como asiduo lector del periódico que tan magníficamente dirige, le ruego la publicación del siguiente escrito, que es referente a la manifestación que la coordinadora de parados de El Prat hizo el día 22-1-83 en El Prat.

Empezó la voz de siempre, con el grito de: "¿Hay algún facha por aquí?". Empezaba la manipulación de los obreros en paro, alimentándoles con el pan de la discordia. (no sé lo que entenderán algunos por democracia). No les valió de nada, los propios obreros en paro dijeron que ellos no eran políticos sino que lo que buscaban era solución a sus problemas, y que todas las formaciones políticas podían aportar soluciones. Falange también estuvo presente, pero a pesar de la buena voluntad de todos los compañeros de fatigas de las demás formaciones políticas, poco pudimos solucionar allí.

La angustia del obrero en paro, con sus grandes consecuencias de verse sin poder cubrir sus necesidades familiares, su degradación familiar, unido a la zozobra del fin del seguro de desempleo, el miedo a no poder ocupar ya plaza laboral, debido a la edad que inexorablemente se echa encima, el desconcierto total de los que no han tenido ni el primer empleo. No, no se debe a estos hombres intentar manipular políticamente, sino que todos los partidos políticos deberían colaborar con hechos y no con palabras.

Si alguna vez la coordinadora de parados, y trabajadores en general, nos honra a Falange con su confianza (y dentro de poco tendrán ocasión), su zozobra, su

angustia la tomaremos como nuestra, y caminaremos a su lado en su misión dignificadora de la persona humana, téngalo Vd. por seguro.

Le saluda atentamente s.s. q.e.s.m.

Alberto Salas Sanandrés
(miembro de la Junta Política de Falange Española de El Prat de Llobregat)

COSES D'EL PRAT

Sr. Director de DELTA:

El artículo del pasado número "Aquest desconegut", me interesó y por ello no he podido resistir la tentación de responder.

La idea es muy lograda, pero lo sería más si nos dieran una explicación más amplia y exacta del significado "cornisa".

Le diré, que la cornisa es donde termina un edificio y es a partir de aquí, que siempre se termina en horizontal, entonces es donde empieza el reportaje de las fotografías, no es cornisa sino Frontón, ideado por los griegos. Los hay de diferentes formas, triángulos isósceles, curvados, quebrados, luego se les adornan al gusto de la persona o lo que quiere significar. Los hay con objetos florales, jarrones, medallones, lazos, animales; aquí la imaginación juega un gran papel.

El Frontón se corona a veces de crestas de cornisamento y conjuntos de molduras que coronan el edificio, pero no la cornisa.

Defendamos nuestro Prat para que no sea un desconocido.

Ana María

30 DIES A EL PRAT

CASI AL FINAL DE LAS OBRAS DE ENCAUZAMIENTO

La empresa concesionaria de la canalización del Llobregat en el llamado "último tramo" ya está terminando la cobertura de los laterales del puente de la RENFE que constituyen como quien dice el acabado de la obra en cuanto a asegurar que no se produzcan nuevas inundaciones en la zona situada entre el actual margen de defensa y el cauce. Cabe decir que las obras llevan un considerable retraso y que no se hubiera producido inundación alguna en la última ocasión, si la obra que ahora se acaba aceleradamente hubiera estado terminada. (Foto Sardà).

VISITA DE L'ESPOSA DEL PRESIDENT PUJOL

El dia 27 de gener va visitar la nostra població la Senyora Marta Ferrusola de Pujol, esposa del Molt Honorable President de la Generalitat. El motiu de la seva presència a casa nostra va ser el visitar la germana Maria Sans, que s'està recuperant d'una intervenció quirúrgica. La Senyora Pujol va aprofitar l'avinentsa per fer un detingut recorregut pel col·legi, interessant-se en tot moment per l'estat de les instal·lacions, així com per la situació educativa del centre. L'esposa del President Pujol fou acompanyada al llarg de la visita per la Mare Superiora del Convent Carmelità i pels Srs. Ignasi Ribas i Joan Montané.

"EL CARNESTOLTES"

Malgrat la poc usual blancura del paisatge i les baixes temperatures, amb la gatzara pròpia del moment, El Prat rebé Sa Magestat "el Carnestoltes". No cal dir que majoritàriament fou el jovent el qui amb sana alegria sortí al carrer disfressat per tan faust esdeveniment. La rua que recorregué bona part dels carrers de la vila féu cap a la Plaça de la Vila, on fou llegit el pregó i com mana el costum fou incinerat el ninot. Una xa-

ranga amb un repertori d'allò més "pachanguero" féu les delícies del jovent que al so d'antigues melodies no parava de ballar al voltant de les flames que implacables acabaren amb "el Carnestoltes".

Cal destacar l'enginy d'alguna de les disfresses i la cada vegada més important participació de grups de joves, que ataviats de la mateixa manera intenten modestament emular les multitudinàries colles de Vilanova, per exemple, salvant, està clar, les distàncies.

Tan sols un punt posà la nota discordant. Em refereixo al grup que parodiava el viatge de

Joan Pau II es disfressà de comitativa papal i un xicot amb una espècie de mitra anava donant benediccions a tort i a dret. El fet no tindria més importància si no fos que precisament segons que sembla el presumpte papa viatjava en el cotxe de la regidora de Joventut i la comitativa estava formada per jovent pertanyent al Casal de la Joventut, casal que caldria recordar està subvencionat per l'Ajuntament amb els diners de tots els ciutadans, els creients i els no creients, i no crec que als primers els hi sentés gaire bé.

Però tant se val, diuen que no ofèn el qui vol sinó el qui

pot, i tenim constància que malgrat algun comentari, el clero local no té pas cap mena d'intenció de remoure més el fet considerat-ho pura anècdota. Ja se sap, és el carnestoltes i no hi ha que enfadar-se.

Com és preceptiu la festa conclogué amb un gran ball al teatre del Centre Artesà, fet que no es produïa feia molts anys.

Cal destacar també el carnestoltes infantil que es celebrà malgrat el fred i la neu a diferents escoles d'El Prat amb gran animació.

NOVA JUNTA A LA CORAL

A la darrera Assemblea General Ordinària, celebrada el passat 27 de gener, va ésser aprovada la nova Junta Directiva de la Societat Coral "Lo Llobregat de les Flors", que és la següent:

President: Antoni Torrent i Suñé, Vice-president: Salvador Raventós i Oliva, Secretari: Joan Balletbó i Salvia, Sots-secretari: Jaume Lajara i Castelltort, Tresorer: Joaquim Subirats i Meseguer, Comptador: David Ginabreda i Comés, Vocals: Rafel Margalef i Alsó, Miquel Morató i Ribó, Magda Nebot i Margalef, Josep Carles Lens i Mendoza, Rosalia Pi i Curull, Maria Antonia Torrent i Arimón

El passat dia 13 de febrer al local social de dita Entitat es va fer una petita festa de carnaval pels alumnes de l'Escola d'Art i pels fills dels socis, la qual va tenir una molt bona acollida. A part dels jocs, es va fer un concurs de disfresses de parelles. Van guanyar dos germans disfressats de vestits de dormir (dormilons), entre els nens disfressats de moro i de Charlot, i entre les nenes varen quedar empatades les disfressades de brasilenya, presentadora de circ i bandolera.

A partir del dia 19 de febrer es tornaran a iniciar les classes de Cant Coral Infantil tots els dissabtes a partir de les 5 de la tarda, essent totalment gratuïtes pels socis.

L'any passat la coral va gravar el seu primer disc. Tota aquella persona que en vulgui adquirir en trobarà al local social, Sant Boi, número 34. □

L'última moda i l'estil més avançat en el bon vestir infantil és a

Hogar del niño

Tenim les col·leccions més escollides

JUDO-NIHON-PRAT

JUDO y JIU-JITSU

柔道
日本

DEFENSA PERSONAL

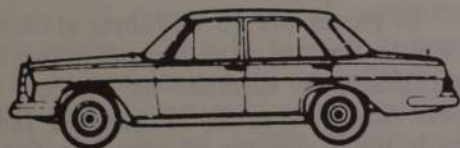
CLASES: Para ambos sexos
Infantiles y adultos
INFORMACION DE 5 A 9

Castilla, 52-54
EL PRAT DE LLOBREGAT

Pastisseria
Jardi

d'en
J. Torren

Ronda de l'Oest, 9-11 - Tel. 379 33 45
Carretera Marina. 43 - Tel. 370 22 01
EL PRAT DE LLOBREGAT

HIPER DEL AUTOMOVIL

Vendemos más y a mejor precio

Compra - Venta - Cambio

Facilidades hasta 36 meses
(sin financiera)

Coronel Sanfeliu, 30

Teléfono 370 28 02

EL PRAT DE LLOBREGAT

Disponemos de un amplio salón para

Bodas
Bautizos
Comuniones
Banquetes
Convenciones

Gran surtido de platos en menús para comidas económicas

Joaquín Moragas, 19, 2.ª planta (entre Terlenka y campo de fútbol)
Teléfono 370 29 55
EL PRAT DE LLOBREGAT

SNACK CAFETERIA ANTOLIN

Teléfono 379 90 58
El Prat de Llobregat

30 DIES A EL PRAT

Un insòlit: El Prat, nevat

El nostre fotògraf Josep Maria Sardà va sortir al carrer com altres pratencs el dia que va nevar a El Prat, després de tants anys, aconseguint aquestes magnífiques i insòlites fotografies del nostre poble nevat.

L'aigua s'ha gelat a la font de la Plaça Ventura Tort

Donaven ganes d'esquiar al Parc del Fons d'En Peixo

Com una pista de gel

Un pont sobre el riu gelat

Les palmeres no són pròpies d'un país de neu

MESON - BRASERIA
EL PORXO

BEGAS. 26 - TEL. 370 34 04

EL PRAT DE LLOBREGAT

Jordi Llopart: Un marxador davant el moment decisiu "El Prat te una pedrera que ja comença a pujar"

En sentir parlar del cognom Llopart no hi ha dubte que tothom l'identifica amb la marxa atlètica. En Jordi Llopart i el seu pare, Moisès Llopart, són gairebé una institució en el món esportiu d'El Prat. Fins i tot tenim a la nostra vila unes magnífiques instal·lacions esportives amb el nom de l'admirable entrenador de La Seda, un home que, mercès al seu lliurament a l'esport, ha fet arribar el nom d'El Prat arreu del món. De la seva escola, l'èxit major ha estat, sense cap mena de dubte, l'Olimpíada de Moscú l'any 1980, quan el seu fill Jordi creuava la meta en segona posició. De llavors ençà sembla que els èxits del marxador no han estat tan rotunds com abans.

El passat diumenge 30 de gener va celebrar-se el VIIIè trofeu "La Seda" de marxa atlètica. A la màxima categoria masculina el guanyador fou Manel Alcalde, un practenc que milita a les files del Futbol Club Barcelona

—El públic esperava el teu triomf. Vas quedar en segon lloc amb una marca més baixa de les que habitualment assoleixes.

—Sí, efectivament. En principi jo vaig sortir amb la intenció de batre el rècord d'Espanya. El que em va passar fou que tenia una plaga al taló que, segons anava avançant la prova, em feia més mal, em cremava. Llavors vaig veure'm obligat a fer unes passes que no són les meves habituals. Tothom va poder veure que estava vexat.

—Feia temps que no competies. Per què?

—No participava en competicions des d'Atenes perquè no n'hi havia. També perquè després d'una temporada és necessari fer un període de descans, que jo he fet d'un mes. Després he hagut de començar altre cop de zero havent de fer gimnàs, corrent, fent molta muntanya... i la forma física adequada no torna a agafar-se en un sol dia. La prova de diumenge era la primera que feia aquest any, després del descans.

—En què consisteixen els teus entrenaments?

—Dos dies a la setmana, al matí, faig muntanya 3 ó 4 hores —uns 30 Km— i, a la tarda, corro per dintre Canet o per carretera. Els altres dies entreno per carretera. A més, els dimecres a la tarda i els divendres vinc a les pistes d'El Prat a fer un entrenament específic: marxar amb la major velocitat possible per tal de reforçar la massa muscular del cor i així, quan faig els 50 Km tinc més resistència. Hi ha setmanes que, en lloc de divendres, vinc dimarts o dijous.

—Per què entrenes a Canet i no a El Prat?

—Perquè a Canet estic prop del Montnegre i del Montseny. Això em permet entrenar a la natura, amb uns elements orogràfics que a El Prat no tinc. Aquí només puc entrenar pel circuit de la platja, pel de Mercabarna i al golf —perquè tinc permís—, però no hi ha pujades i baixades, que és el que m'interessa. Si això puc fer-ho és per-

què l'Ajuntament em va concedir poder dedicar-me plenament a entrenar sense anar a treballar.

—Ara tens 30 anys. Ja has aconseguit els èxits més grans de la teva carrera o encara tens quelcom a dir?

—Sempre s'ha vist que, a marxa, els millors resultats es produeixen entre els 30 i els 40 anys. Jo vaig avançar-me i les meves millors marques les vaig aconseguir entre els 26 i els 28 anys. Jo crec que sí, que encara milloraré. Ho crec perquè, en els entrenaments, estic assolint molt bons temps i perquè a Mèxic vaig fer les millors marques que fins llavors s'havien obtingut en entrenaments.

—Quines són les properes competicions on participaràs?

—Aquest any tinc els campionats d'Espanya a València i el del món a Helsinki. No et negaré que el que més il·lusió em fa és aconseguir una medalla a Helsinki per tal de millorar la dels campionats d'Europa del 1978. El proper any, si no passa res, hi ha l'Olimpíada de Los Angeles, on intentaré millorar la medalla de Moscú, és a dir, pretenc obtenir la d'or.

—Si fracasses en aquests objectius, els mitjans de comunicació (premsa, ràdio, TV), t'oblidaran?

—No ho sé, però espero que no. De fet, fins ara no se m'ha oblidat. Suposo que per haver estat el primer espanyol a assolir aquests èxits he tingut la premsa favorable. Potser també perquè, cara a la premsa, jo no m'he negat mai a qualsevol col·laboració. Jo tinc un gran respecte pels mitjans de comunicació i crec que, si tinc un fracàs, és lògic i just que em fiquin una punxa. Això vol dir que jo no he estat al nivell que devia i que la gent espera més de mi. Jo, amb la premsa, no he estat mai descontent.

—Els mitjans de comunicació només parlen de l'atletisme quan un atleta obté un èxit important. Després del Manuel Alcalde, d'un Josep Marín i de tu mateix, la marxa d'El Prat aconseguirà algun d'aquests èxits?

—Jo crec que sí perquè nosaltres tres encara mantindrem les nostres marques uns quants anys. Quan ja no puguem fer els temps actuals l'afecció ja estarà prou arrelada i els nois i noies que ara són juniors, juvenils... ens substituiran i no hi haurà cap buit. Jo comprenc que als nens els estimula que marxadors famosos estiguin amb ells i, com que a mi també m'agrada, procuro venir com més millor a les pistes.

—A l'actualitat, quin és el nivell dels marxadors d'El Prat?

—Penso que és bastant alt. En juvenils tenim, a part del Manel Alcalde, dos marxadors que són primers de Catalunya i gairebé d'Espanya: el Domingo Pitarch i el Daniel Plaza, que seran els que ens substituiran, quasi segur. En noies tenim la Verònica Ruiz, que és magnífica i sempre resta 1a. ó 2a., i la Teresa Palacio, que entrena amb el meu pare, encara que és del Barça. És una pedrera petita que ja comença a pujar.

A les paraules d'en Jordi nosaltres afegim els exemples. El diumenge 30 de gener, en el trofeu "La Seda", Teresa Palacio aconseguí rebaixar el rècord d'Espanya a la categoria senior en 5 segons. Un diumenge després, el dia 6, Daniel Plaza aconseguí el títol de campió d'Espanya de marxa juvenil en una reunió atlètica celebrada a Madrid.

—Has parlat de la marxa femenina. Les dones poden fer-la com els homes o és només un esport masculí?

—Les dones poden fer-ho com els homes. És més: la dona està més dotada que

Entreviu

l'home degut a l'amplitud del maluc, que facilita els moviments. Potser no aconseguix marques com les dels homes, però estilísticament està més bé proveïda i s'adapta més bé. El moviment dels malucs és més natural que no pas en els homes.

—Has anomenat l'estilística dels moviments. Estàs d'acord amb els que pensen que tu ets la tècnica i en Marín la força?

—Jo crec que la tècnica la tenim tots dos de la mateixa escola. El que passa és que potser jo tinc una forma de marxar més fàcil i en Marín té més nervi. Penso que sí que és certa aquesta definició.

—Si en Marín està al C.N. Barcelona i l'Alcalde al Barça, com és que tu segueixes a La Seda? Tots heu sortit de l'escola del teu pare.

—Es cert que tots hem sortit del mateix lloc i per això continuo a La Seda: el meu pare porta l'equip i jo vaig allà on va ell. De fet, quan vaig guanyar el campionat d'Europa el Barça va posar-se en contacte amb mi. Ningú més no va venir a parlar-me. Crec que només va venir el Barça perquè tothom m'associa amb La Seda, El Prat i mon pare, i aquest conglomerat, per ètica, no volen desfer-lo. Quan van contactar amb mi, jo vaig posar unes condicions que eren justes des del meu punt de vista, sobretot tenint en compte el temps que ha costat d'arribar fins on estem ara. Heu de pensar que per qualsevol atleta estar al Barça, com a club més gran de Catalunya, és una il·lusió molt gran. Per a mi també ho era, però amb certes condicions perquè, el que jo no podia fer, era oblidar tots els esforços que ha costat obtenir els èxits que hem aconseguit fins ara. Si jo noestic al F.C. Barcelona és perquè ells no varen acceptar les meves condicions.

—Si ara estiguessis en el Barça, les condicions per entrenar-te serien millors. Per exemple, Manel Alcalde, després de guanyar el trofeu "La Seda" d'aquest any, ens deia que la pista relliscava molt. És cert que la pista d'El Prat no està en condicions?

—El dia de la prova relliscava molt i això, després de córrer tants quilòmetres,

fa que les marques no siguin tan bones. A la pista d'El Prat li passa que, de tant en tant, s'hauria de regar i de llaurar perquè la cendra s'anés renovant ella mateixa. Això és un treball molt feixuc i costós que podria estalviar-se posant pistes de tartan, que són les que es posen gairebé sempre a l'actualitat. Les pistes d'aquí estan preparades per posar-ho i potser que, després dels èxits atlètics d'El Prat, un estadi com aquest deuria tenir-ho. Les pistes de cendra són bones per la pràctica normal de la gent, però pels atletes que volen fer bones marques no pot utilitzar-se.

—Les teves marques, malgrat aquestes pistes, seran bones per defensar Espanya a l'Olimpíada de Barcelona 1992?

—No ho sé, però com a anècdota, puc dir-te que jo tindrè 40 anys, un menys que el rus que entrà tercer a l'Olimpíada de Moscou. És clar que m'agradaria poder estar a Barcelona-92 com a marxador actiu i amb

bones marques, però, si no és possible, procuraré estar-hi almenys en les directrius esportives.

Tampoc nosaltres no sabem si en Jordi podrà defensar Espanya a l'Olimpíada de Barcelona del 92. Sí que podria estar-hi, però, com a atleta que dugui el foc olímpic a l'estadi. Això és una possibilitat que les autoritats esportives deuen tenir en compte. Jordi Llopart, l'atleta pratenc que fou el primer català en aconseguir una medalla olímpica, mereix aquesta distinció.

Glòria Escrich

AVISO IMPORTANTE A PADRES Y EDUCADORES

A partir de ahora disponéis en El Prat de un servicio de Psicología

Resulta importantísimo corregir y prevenir los problemas psíquicos con el fin de lograr que el niño tenga un desarrollo normal.

- * Dificultades perceptivas y de atención
- * Dificultades en el aprendizaje escolar
- * Dislexia
- * Timidez, Celos, «Pipi» incontenible, etc.
- * Orientación escolar y profesional
- * Problemas de lenguaje
- * Motricidad anómala

Quedamos a vuestra entera disposición. Venid a consultarnos vuestro problema sin compromiso. Os orientaremos.

GABINETE DE PSICOLOGIA INFANTIL - DIAGNOSTICO Y TRATAMIENTO

Avda. Virgen de Montserrat, 131, 3.º, 2.º - EL PRAT DE LLOBREGAT

Tardes de 5'30 a 9

C/. Rosa Ribas Parellada, 27

PRAT SERVICIO

Avda. Virgen de Montserrat

REPARACIONES ELECTRODOMESTICAS

FRIGORIFICOS
LAVADORAS

VENTA DE
RECAMBIOS

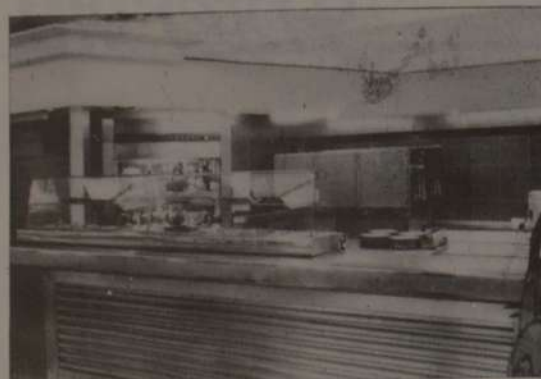
ROSA RIBAS PARELLADA, 27
TELEFONO 379 52 84
EL PRAT DE LLOBREGAT

Avda. del Remolar

MECAINOX, S. a.

METALISTERIA Y MECANICA
INDUSTRIAL - CONSTRUCCION
MUEBLES INOX PARA
HOSTELERIA Y ALIMENTACION

Penedés, 92

Teléfono 379 06 20

EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

AUTO-TALLER BERTRAND

REPARACION DE AUTOMOVILES

Planchistería - Pintura secado al horno - Mecánica

Avgda. 11 de Setembre, 243-245 - Teléf. 379 32 93

El Prat de Llobregat (Barcelona)

Avda. Virgen de Mtserrat - esquina F. Gallart Monés

Calzados

SANTOS

VENDEMOS MAS PORQUE
TENEMOS TODO TIPO DE
CALZADO Y MODA SOMOS
LOS MAS BARATOS Y ES-
TAMOS MAS CERCA DE Vd.

C/. Figueras, esq. Castilla

C/. Casanovas, 135

El nom d'El Prat cinquanta anys sobre rodes

L'Agrupació Ciclista Prat va celebrar el passat any 1982 les seves Noces d'Or, assolint d'aquesta manera un més que merescut renom dins de l'esport pratenc i fins i tot català, digne de tenir-se en compte i ésser admirat per tothom.

El treball de tots els homes d'aquesta entitat, que passa ja del mig segle d'història agermanada amb la del nostre poble, ha fet possible la realitat que avui encara puguem pensar en el 75, i perquè no, en el 100 aniversari de la nostra entitat ciclista. Sí, nostra perquè porta el nom del nostre poble i pertany a tots nosaltres, fills d'aquesta vila de la Plana del Llobregat.

El nom d'El Prat s'ha mullat i cremat damunt les esquenes d'aquests homes, que l'han lluit per allí on han anat, de la Vall d'Aran, els Pallars i l'Empordà fins a les terres baixes de l'Ebre. Però no tan sols s'ha anat per Catalunya, sinó que fins i tot per la resta de l'Estat espanyol i part de França.

El llarg camí que ha recorregut el nom d'El Prat junt amb la nostra Agrupació Ciclista té ja més de cinquanta anys.

Les activitats de l'Agrupació Ciclista Prat durant l'any 1982 han estat les següents:

I. Actes Commemoratiu del Cinquanta Aniversari. El passat 17 de maig fou beneït el banderí de l'Agrupació Ciclista Prat (1932-1982) a l'església Sant Pere i Sant Pau de la nostra vila. Aquest mateix dia, hores després, es va celebrar un menjar de germanor amb l'assistència de nombrosos socis d'aquesta entitat, Il·lustríssim Batlle Sr. Lluís Tejedor i el President de la Federació Catalana de Ciclisme, Sr. Perera.

Després de diversos parlaments foren entregades unes plaques de distinció als socis fundadors senyors: Marcel Tort, Joan Sunyol, Rafel Madrid i Jaume Tort, així com al primer President de l'A.C. Prat Sr. Sala, que per motius de salut no hi fou present.

També foren entregades unes plaques commemoratives al Batlle de la vila i al President de la Federació Catalana de Ciclisme.

II. Campionat de Cicloturisme. El Campionat de Cicloturisme és la prova per als socis més antiga i important d'aquesta entitat, que es ve celebrant del segon diumenge de gener fins al darrer diumenge de novembre.

La classificació final del passat campionat fou la següent: Grup A) 1er. Josep Rodríguez, 2on Rafel Madrid, 3er. Albert Hueto, 4rt. Antoni González, 5è. Julio Guerrero. Grup B): 1er. Joan Solís, 2on. Josep Valls, 3er. Josep Maria Roig, 4rt. Joaquim Curtó, 5è. Josep Gàzquez

III. Carreres Federades. Aquest apartat l'agruparem en dos blocs:

Carreres Trofeu Cinquantenari.

Carrera de Cadets. Fou celebrada el dia 29 de maig de 1982; va registrar la següent classificació: 1er. Santiago Rofes (P.C. Mont-Roig), 2on. José Ma. Bargalló (P.C. Mont-Roig), 3er. Josep Gàzquez (A.C. Prat).

En aquesta carrera el corredor local Josep Gàzquez va obtenir el tercer lloc, i si tenim en compte que és una de les primeres carreres en què hi participa podem tenir grans esperances en el seu futur. Endavant, Pep!

Carrera de Juvenils. Es celebrà el mateix dia que l'anterior. El guanyador d'aquesta cursa fou Justo Viñuela, seguit per Xavier Duch i Fermí Torres. En aquesta carrera els corredors locals Josep Hernández, Francesc Rubiño i Manel Comes no van poder finalitzar la prova degut a les nombroses caigudes que es van produir, essent els corredors locals els més afectats.

Gran Carrera Noces d'Or (Trofeu Cinquantenari)

Aquesta cursa fou celebrada el 30 de maig de 1982 i el guanyador de la mateixa va ser Francisco J. Pascual, seguit de Múcio Ribas i Angel Blanco. Van participar-hi els corredors locals Xavier Ràfols i Antoni Orradre, que no van poder finalitzar-la degut a una caiguda i una avaria respectivament.

IV. Challenge Social. Consisteix en sis proves reservades als socis de l'entitat:

1a. Celebrada el 7 de març del 82. Martorell-Olesa de Montserrat (contra rellotge individual). El guanyador va ser Xavier Hueto.

2a. Celebrada el 4 d'abril. Avinyonet-Begues (contra rellotge indv.). El guanyador va ser Josep Valls.

3a. Celebrada el 9 de maig. Begues-Olesa de Bonesvalls (contra rellotge ind.). El guanyador fou Antoni Orradre.

4a. Celebrada el 6 de juny. Molins de Rei-St. Creu d'Olorde (c.r.i.). El guanyador va ser X. Hueto, A. Orradre (exequo).

5a. Celebrada el 4 de juliol. Pujada "El Suru" en línia. El guanyador va ser Josep Gàzquez.

6a. Celebrada el 3 d'octubre. Abrera-Montserrat en línia. El guanyador va ser Josep Gàzquez.

Aquest any hi ha hagut molta combativitat, com ho demostra el constant canvi en els primers llocs d'una prova a l'altra. La classificació general va ésser encapçalada per Xavier Hueto, seguit de Josep Valls i Josep Gàzquez.

V. Pujada a Begues. La pujada a Begues, reservada per als socis de l'entitat, fou celebrada el passat 5 de setembre. Va significar un triomf absolut per la joventut, que obtingué molts bons temps (els quatre primers per sota dels 20m.), clar indicador del bon moment pel que passa. El guanyador d'aquesta "clàssica" dins del ciclisme pratenc va ser Xavier Ràfols amb un temps de 17 m. 16 s., molt a prop dels 17 m. rècord d'aquesta prova en possessió de Cristòbal Maya des del 12 de novembre de 1967. Però no s'acaben aquí les bones marques, ja que Josep Gàzquez assolí el millor temps dins la seva categoria (cadet) que s'ha produït en l'història d'aquesta contra rellotge individual amb 18 m 3 s. El tercer lloc també va ser per una altra promesa local, Xavier Hueto, amb 19 m 36 s. El quart per Antoni Orradre amb 20 m i el cinquè Josep Valls amb 20 m 12 s.

XAVIER RAFOLS, NOU RECORD DE LA PUJADA A BEGUES AMB 16 m 57 s 70 c

Des d'aquestes pàgines donem la nostra enhorabona a aquest corredor pratenc que el passat 12 de setembre va batre aquest rècord local de la Pujada a Begues.

En reunió general ordinària celebrada el passat 12 de desembre de 1982, va quedar constituïda la següent junta: President: Rafel Madrid, Sots-president: Joaquim Curtó, Secretari: Xavier Ràfols, Sots-secretari: Josep Maria Aguirre, Tresorer: Josep Maria Roig, Comptador: Josep Badia, Vocals: Joan Solís, Josep Rodríguez, Manel Comes, Antoni López, Xavier Hueto.

Agrupació Ciclista Prat
Rafel Madrid Rodríguez

COMIDAS
TAPAS
BOCADILLOS

**BAR-RESTAURANTE
LOS GALLOS**

Polligono La Granja. Tienda 4 - Tel. 379 59 40 - Cra. Aviación - EL PRAT

Venta de materiales para la construcción
Azulejos, Sanitarios y Brifería

Materiales EL PRAT
Colocación de techos de escayola

Carretera Marina, 71
Teléfono 379 39 24

EL PRAT DE LLOBREGAT

EL PRATENSE DANIEL PLAZA, CAMPEON DE ESPAÑA JUVENIL DE MARCHA ATLETICA

El pasado día 6 de febrero, otro marchador pratense inscribió su nombre en letras de oro en el palmarés español. Daniel Plaza se proclamó Campeón de España en 5 kms. para juveniles dentro de las pruebas celebradas en Madrid. Plaza ganó y además su técnica fue decisiva para dejar atrás en los metros finales al madrileño Olegario Regidor, su rival más inquietante, que no pudo aguantar el tren implacable del pratense en los metros finales. 23'30" es la nueva marca del campeón pratense.

EL C.B. PRAT CRUZZCAMPO LANZADO HACIA EL ASCENSO

El día 13 de febrero será recordado por todos los aficionados al basket, como el gran día del C.B. Prat. En el mejor partido del año, y quizás de los últimos también, el líder del Campeonato de la Regional Catalana: Bosco Rocafort, sufrió la derrota más severa de las dos que en 17 jornadas había recibido, cayendo en el feudo pratense por 96-84.

Es merecido señalar que el C.B. Prat realizó doce minutos de baloncesto de tal cate-

goria que incluso los contrarios aplaudían las acciones locales; baste decir que en el minuto trece de partido el marcador señalaba un tanteo histórico (40-25), viéndose baloncesto casi de categoría de equipo profesional. Javier Marcilla, Angel Val y Juan Carlos Vázquez realizaron una auténtica exhibición. Tan sólo un lunar: Xavier Roig, que realizó un encuentro destacable fue justamente expulsado por protestar las decisiones del árbitro. Los hombres de Carreter y Sala mermados por la ausencia de Muñoz y la falta de recuperación total de Aycart, demostraron que pueden aspirar al

anhelado ascenso. Como nota final hay que hacer mención del buen partido del junior Ferret, un hombre con una gran proyección de futuro.

Así se repartieron los puntos del partido: Marcilla (19); Val (21); Vázquez (13); Roig (15); Domingo (6); Porcel (12); Aycart (4) y Ferret (6).

(Fotos: José Ma. Sardà)

Agricultor, Ramader:

ELS DINERS NO CAUEN DEL CEL.

Si vostè és agricultor o ramader, es pot beneficiar dels ajuts i els avantatges que li ofereix el Servei Agrícola de Caixa de Barcelona.

Préstecs de campanya:

Fins a 4.000.000 de pessetes, amb un terme d'amortització que varia des de 3 fins a 11 mesos.

Préstecs per a transformació i millora de regadius i modernització d'explotacions agràries

A través de Caixa de Barcelona podrà accedir a préstecs de l'IRYDA. Fins a 10.000.000 de pessetes si és agricultor individual o 40.000.000 de pessetes si es tracta de Cooperatives, S.A.T., o alguna associació d'agricultors legalment reconeguda, amb un terme d'amortització de 10 anys.

Importants ajuts per a equipament

Fins a 25.000.000 de pessetes per a inversions en finques o indústries agràries. Amortització d'1 a 6 anys.

Fins a 4.000.000 de pessetes per a comprar maquinària nova. Amortització d'1 a 5 anys.

Finançament d'activitats ramaderes

Fins al 70 % de projectes realitzats per l'Agència de Desenvolupament Ramader. I fins a 10.000.000 de pessetes per a comprar caps de bestiar amb un Terme d'Amortització d'1 fins a 9 anys.

Gestió de pagaments i cobraments

Domiciliació de pagaments i cobraments del SENPA i generals.

Crèdits del Banc de Crèdit Agrícola i IRYDA a interès baix

Terme d'amortització a 10 anys.

I a més a més li concedim gratuïtament una assegurança d'accidents per 500.000 ptes.

servei

AGRÍCOLA
CAIXA DE BARCELONA

Avgda. Verge de Montserrat, 149
Tel. 379 33 80 • EL PRAT

30 DIES A EL PRAT

esports

VIII Trofeo "La Seda"

TERESA PALACIOS: RECORD ESPAÑOL DE LOS 5.000 MTS. MARCHA

MANUEL ALCALDE DERROTO AL GRAN FAVORITO JORDI LLOPART

Las victorias de los azulgranas Manuel Alcalde y Teresa Palacios son los hechos más destacables del VIII Trofeo "La Seda" de marcha atlética que se celebró la matinal del domingo 30 de enero en las pistas Moisès Llopart, sitas en la zona deportiva Sagnier de El Prat.

El pratense Manuel Alcalde, militante en las filas del Fútbol Club Barcelona fue uno de los grandes triunfadores al vencer en la prueba de 1 hora marcha, correspondiente a la categoría senior masculina. Su marca fue de 13.529 metros, mejorando en 300 m. su marca personal y acercándose al récord de España establecido en 14.200 m. El segundo clasificado fue el subcampeón olímpico Jordi Llopart, del Club "La Seda" de Barcelona, con una marcha de 13.200 m.

Los primeros 35 minutos de la prueba fueron comandados por el pratense Llopart. A partir de este momento, y a consecuencia de una lesión de talón de la que se resintió, fue bajando su ritmo de zancada, circunstancia de la que se aprovechó el azulgrana Alcalde, quien tras una espectacular reacción, se colocó en la cabeza de la prueba hasta el final de la misma.

En el momento de la entrega de trofeos Manuel Alcalde manifestaba que, a los 26 años, su carrera deportiva estaba en alza. En su especialidad, 50 km., es actualmente el tercero de España posición que espera mejorar en los Campeonatos de España que se celebrarán próximamente en Valencia. Su fin es conseguir una beca olímpica y clasificarse para la Olimpiada de Los Angeles. Un hecho destacable en la vida del azulgrana: un campeón español que siendo preparador físico en una escuela de E.G.B. de El Prat, se encuentra en paro desde diciembre.

Teresa Palacios fue quien obtuvo el éxito más rotundo de la matinal. En la prueba de 5.000 m., correspondiente a la categoría senior femenina logró rebajar el récord de España en 5 segundos, estableciendo la nueva marca en 25'39"4. Su triunfo fue claro y rotundo: encabezó la carrera de principio a fin y logró aventajar en 4' a su inmediata seguidora, Eva López, del Barcelonés, que hizo un tiempo de 29'48".

Al margen de los excelentes resultados conseguidos en las categorías senior masculino y femenino, hay que destacar la gran participación de atletas en las restantes clases, sobre todo en las de alevines e infantiles, demostración palpable del gran auge que está teniendo la especialidad de la marcha atlética. La participación femenina fue casi tan numerosa como la masculina.

Como factores positivos de la jornada atlética sería resaltable la asistencia de público así como las magníficas condiciones atmosféricas que reinaron durante las pruebas. Hubo, sin embargo, algunos fallos organizativos que originaron situaciones tan paradójicas como la del vencedor en cadetes masculinos, que dio una vuelta de más de las que le correspondieron en su prueba.

LA LECCION DE FRANCISCO VEGA

Dejando a un lado la gran carrera de Alcalde y ciñéndonos a nuestros atletas, aunque militen en otros equipos, es justo destacar la ilusión del pratense Vega, quien después de realizar su jornada laboral en turno de noche, no quiso perderse el acontecimiento y tomó lugar en la salida de la prueba, después de descansar sólo un par de horas, logrando un meritorio sexto lugar con 12.116 mts.

Asimismo debe señalarse el pundonor de la veterana pratense Francisca Fernandez, quien realizó el recorrido completo en los 3.000 mts.

Una gran matinal de marcha, que creemos ha sido el espaldarazo definitivo para que el Trofeo "La Seda" de marcha atlética ocupe ya un lugar de honor y prestigio dentro de las pruebas de esta índole.

□ Gloria Escrig - J. Margalef

CLASIFICACIONES

ALEVIN MASCULINO (1.000 mts)

1. Fernando Ramírez (E. I. A. Prat) 5'09";
2. Daniel Pueyo (Badalona) 5'18";
3. Miguel Labrador (Vilanova) 5'28".

ALEVIN FEMENINO (1.000 mts)

1. Araceli Gálvez (Vilanova) 6'19";
2. Soledad Martín (Vilanova) 6'24";
3. Gemma Cambra (Vilanova) 6'35".

INFANTIL MASCULINO (3000 mts)

1. Antonio Mora (Vilanova) 15'16";
2. Antonio Miranda (Vilanova) 15'20";
3. Albert Díz. (A.A. Cataluña) 15'28".

INFANTIL FEMENINO (2.000 mts)

1. Cristina Cambra (Vilanova) 11'14";
2. Verónica Ruíz (E.I.A. Prat) 11'59";
3. Teresa Terón (C.A. Canet) 12'23".

CADETES MASCULINOS (5000 mts)

1. Salvador Giménez (Egara) 26'55";
2. Carlos Ferrer (Vilanova) 27'11";
3. Santiago Torres (Cataluña) 27'58".

CADETES FEMENINOS (3000 mts)

1. Eva Martínez (Perellada) 16'36";
2. Montserrat Llobet (Vilanova) 17'03";
3. Susana Fanco (Perellada) 17'22".

JUVENIL MASCULINO (5000 mts)

1. Domingo Pitarch (Seda) 23'45";
2. Ricardo Pueyo (Badalona) 23'45"3/10;
3. Jorge López (Sta. Coloma) 24'36".

JUVENIL FEMENINO (5.000 mts)

1. Silvia Lloret (Egara) 29'38";
2. Judit Ruíz (E.I.A. Prat) 30'2";
3. Pilar González (Barcelonés) 30'59".

JUNIOR MASCULINO (1 hora)

1. Manuel Nieto (Santboiana) 11861 m.;
2. J. José J. Navarro (A.D.A.) 11.749 mts.;
3. Antonio Amigó (Hospitalet) 11.021 mts.

JUNIOR FEMENINO (5.000 mts)

1. Montserrat Orti (E.I.A. Prat) 27'58";
2. Asunción Vilalta (Barcelonés) 29'03";
3. Núria Llobet (Vilanova) 29'13";
5. Julia Carmona (E.I.A. Prat) 30'43".

VETERANOS MASCULINO (5000 m)

1. Juan Fauría (Badalona) 27'40";
2. Angel Saldaña (C.F. Barcelona) 29'31";
3. Bernard Louis Lebardey (Santboiana) 30'19".

SENIOR FEMENINO (5.000 mts)

1. Teresa Palacio (F.C. Barcelona) 25'39" (nuevo Récord de España);
2. Eva López (Barcelonés) 29'48";
3. Isabel Guerrero (Seda) 32'39".

SENIOR MASCULINO (1 hora)

1. Manuel Alcalde (F.C. Barcelona) 13.529 mts.
2. Jordi Llopart (Seda) 13200
3. Andrés Marín (Badalona) 12 719 mts.
6. Francisco Vega (F.C. Barcelona) 12.116.

EXTINTORES

INDUSTRIALES Y DOMESTICOS

para información sin compromiso llame al

Teléfono 379 02 31

HERMA

Casanovas, 3

GRANJA CALABUING

ESPECIALIDAD EN ZUMOS NATURALES

DESAYUNOS Y MERIENDAS

C/. Barcelona Teléfono 370 38 82 El Prat de Llobregat

menjars

Especialitat en carns a la brasa

Av. 11 de Setembre, 231-233 - Telèfon 379 13 24
EL PRAT

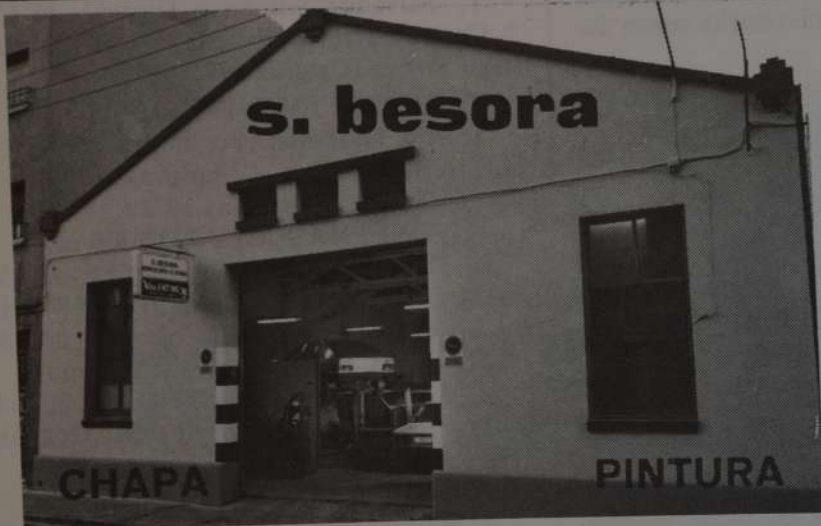

SOC. COOP. IND.
TRANSPORTES

SERVICIO TODA
ESPAÑA

Carretera Marina, 73-75

Telèfs. 379 54 04 - 379 54 00 - 370 31 52

Calle Figueras, 32-20
Teléfono 379 37 97

EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

EL ESTILO DE MUEBLE JOVEN Y PRACTICO
QUE HARA MAS "SUYA" SU COCINA

CUINART

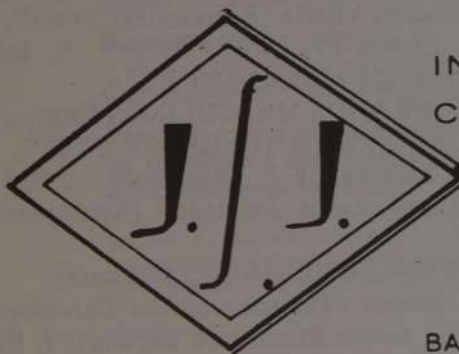
expertos especialistas
diseñarán su cocina
y cuarto de baño
de acuerdo con sus
gustos y necesidades

"Solicite presupuesto sin compromiso"

Exposición
y venta:

Castilla, 22
EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)
Teléfono 379 40 34

INSTALACIONES
COMERCIALES, S. A.

ESTANTERIAS
FRIO COMERCIAL
ROTULOS LUMINOSOS
CARPINTERIA METALICA
BALANZAS, REGISTRADORAS
ACCESORIOS VARIOS

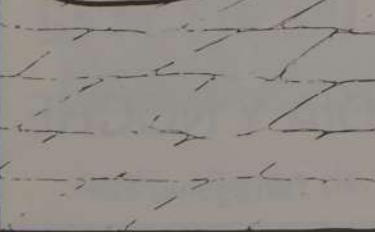
PRESUPUESTOS SIN COMPROMISO

Manuel Bertrand, 22
Teléfono 370 11 61

EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

EL SINDROME DE LAS MULTAS

Nao

FÉ NO SE PERO **FIN** ES!

GUIA DE SERVEIS

ACUPUNTURA

CONSULTORI D'ACUPUNTURA

TRACTAMENTS

Artrosis, Nervis, Cura definitiva de la PSORIASIS

M. AGUIRRE (Acupuntor)

Diplomat i Col·legiat

Av. Montserrat, 121, 1er., 2.^a
Tel. 370 13 01 - EL PRAT

ASESORIA

CONTABILIDADES

Asistencia en propia Empresa

SOCIEDADES, PARTICULARES,
ETC.

ASESORIA FISCAL

EL PRAT

TELEFONO 379 81 22

CONSAVA, CONCESIONARIO RENAULT

CONSAVA, concesionario de Renault, comunica que ha ampliado la garantía de todos sus vehículos a un año en mano de obra y piezas.

Además, CONSAVA dispone de dos vehículos (R-9 GTL y R-14 GTS) para efectuar pruebas dinámicas para todo aquel que esté interesado en probarlos; incluso los sábados si así lo desean los interesados.

SERVEI SECRETARIA, AMPLIA ASISTENCIA

Servei Secretaria, de la calle Castilla 27, comunica a nuestros lectores que dispone de un nuevo servicio de reducciones y ampliaciones fotográficas, que se suma a la ya amplia gama de fotocopias en tamaños folio y doble folio, reproducción de planos, imprenta rápida y multicopista.

TAXIS EL PRAT, DIA Y NOCHE

"Taxis de El Prat", avisos por el teléfono 379 13 25, desea recordarles que puede atenderles día y noche, siendo coordinadas sus unidades a través del Radioteléfono.

FLORISTERIA

flors company

SERVEI INTERFLORA

Madoz, 4 - Telèfon 379 02 70

Dir. Teleg COMPANYFLORS

EL PRAT DE LLOBREGAT

FOTOCOPIAS

FOTOCOPIES

FOTOCOPIAS

SERVEI/SECRETARIA

Castilla, 27

Tel. 379 37 49

GARNICERIA

Carnicería y Charcutería

C. TAPIAS

Especialidad en Pollos a
l'ast y canelones
Sólo festivos

Encargos: Tel. 379 45 45

Ctra. Marina, 59 EL PRAT

ELECTRONICA

Reparación de TV - Porteros
electrónicos - Antenas colectivas
Alarmas antirobo

Avda. Montserrat, 233-235
Teléfono 379 18 29

OPTICA

optica PRAT

Sección Lentes de Contacto

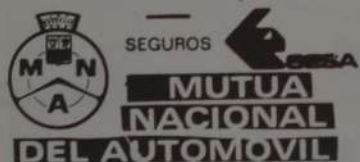
Frederic Soler, 13-15

Teléfono 379 46 93

EL PRAT

Asesoría Técnica Laboral

GABINETE JURIDICO - LABORAL - FISCAL
ADMINISTRACION DE FINCAS

Jaime Casanovas, 702-104, bajos, 1.^a
Teléfono 379 59 99

AUTOCARES

AUTOCARES

FERSPRAT, S. A.

EXCURSIONES EN GENERAL
COLEGIOS EN BARCELONA
VIAJES POR TODA ESPAÑA

Carretera Marina, 100
Tel. 379 38 84 - EL PRAT

CRISTALERIA

Cristalería MEDINA

Especialidad en aluminio
Vidrieras emplomadas
Ventanas Gravent
Vidrios en general

Tordera, 6 - San Cosme
Teléf. 379 28 31 - EL PRAT

FERRETERIA

ELECTRONICA V

SERVICIO ASISTENCIA TECNICA
TV BLANCO NEGRO Y COLOR

Poligono La Granja, bloque 3.º,
escalera 3.ª, tienda 5
Teléfono 370 18 80
El Prat de Llobregat

SEGUROS

LA UNION Y EL FENIX ESPAÑOL

SEGUROS GENERALES
Incendios - Vida - Robo
Accidentes - Automóviles
etc.

Fco. Gallart Monés, 2-4, 1.º 4.º
Teléfs. 370 41 61 y 370 01 60

BOLSOS

ARTICULOS
DE PIEL
BOLSOS
Delcar

FEDERICO SOLER, 6
EL PRAT DE LLOBREGAT

DROGUERIA

DROGUERIA
PERFUMERIA
LIBRERIA

SOCRIS

Eusebio Bertrand y Serra, 28
(frente Instituto)
Teléfono 379 87 62
El Prat de Llobregat

FERRETERIA BRICOLAGE

DURAN

Especialidades: Material eléc-
trico y Fontanería, Maderas,
Pinturas y ARTICULOS HOGAR

Av. F. Gallart Monés, 62-64
Teléfono 370 27 03
EL PRAT DE LLOBREGAT

TAXIS

TAXIS El Prat

Tel. 379 13 25

DIA Y NOCHE

Tarragona, 124

moblidecor

c/. Castilla, 10
EL PRAT DE LLOBREGAT

EXCLUSIVAS

SELECCIONE SU PROPIA DECORACION EN **MOBLIDECOR**

¿DONDE Y QUIEN LE
PUEDE OFRECER LO QUE
LE OFRECE **MOBLIDECOR** ?

SOMOS LA PRIMERA FIRMA
EN MUEBLE MODERNO

Castilla, 10

Teléfono 379 57 99

EL PRAT DE LLOBREGAT

Porque lo nuestro es atenderle bien

ARTICULOS DE REGALO, SECCION DE ELECTRODOMESTICOS, LISTAS DE BODA, LAMPARAS, TV.-VIDEO, DISCOS, FOTOGRAFIA

HEGAR RADIO

Servicio propio
de asistencia
técnica

2 años de garantía
en nuestros
servicios

Avda. Virgen de Montserrat, 115 - EL PRAT DE LLOBREGAT - Teléfono 379 08 50

**MOBLES
I MAQUINES
D'OFICINA**

COPISTERIA

**PAPERERIA
LLIBRERIA**

CASTILLA 27
T. 3793749
EL PRAT

SERVEI SECRETARIA